

השבת

בבית שמש

מבית 'קו עיתונות' רשת השבועונים המקומית המובילה והגדולה בציבור החרדי

זמני כניסת ויציאת השבת
בהר בחוקותי

י-ם	18:48	20:03
ב"ב	19:05	20:05
פ"ת	18:45	20:05

להחזקת תורה:
הקישו
לשלווחה

073-275-7000 #4261

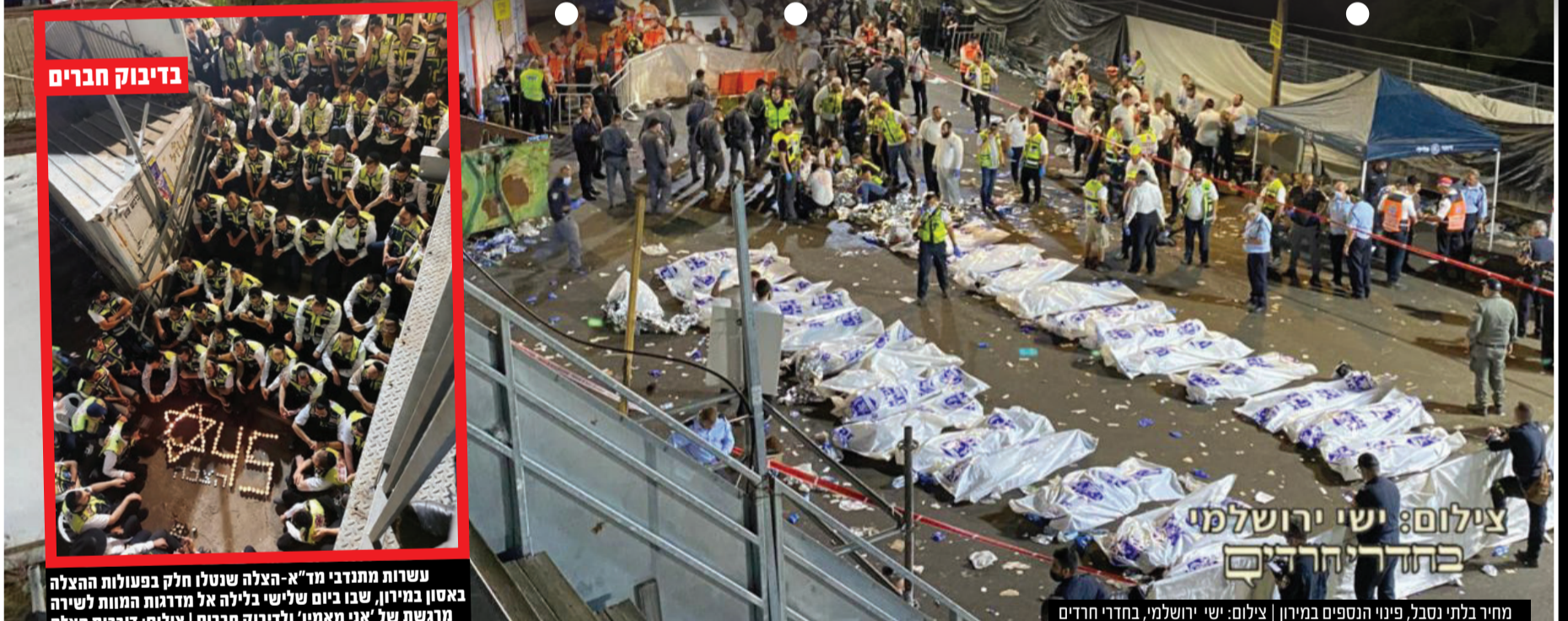
בני ברק
ירושלים
פתח תקוה
אלעד
בית שמש
חולון - בת ים
רחובות
חדרה - נתניה
צפון
דרום
שרון

בס"ד • העיתון המרכזי של בית שמש מבית רשת 'קו עיתונות' • יום חמישי כ"ד אייר תשפ"א 6/5/21 • גיליון מס' 581 **קו עיתונות**

מהלוייה להלוויה: 45 הנספים באסון הטראגי במירון הובאו למנוחות בהלוויות רוויות כאב ויגון

יתגדל ויתקדש

בדיבוק חברים

עשרות מתגדבי מד"א-הצלה שנטלו חלק בפעולות ההצלה באסון במירון, שבו ביום שלישי בלילה אל מדרגות המוות לשרה מרגשת של 'אני מאמין' ולדיבוק חברים | צילום: דוברות הצלה

צילום: ישי ירושלמי
בחדרי חרדים

מחיר בלתי נסבל, פינוי הנספים במירון | צילום: ישי ירושלמי, בחדרי חרדים

אבי גרינצייג

על סדר היום

כתב אישום

18-19 |

אבי כהן

כונן מד"א שזכה להציל חיים

המפגש המרגש

עמ' 10 |

ראובן דאובן

מתנדב זק"א בזירת האסון

עת בני ותאניה

עמ' 14 |

איגרת ניחומים: גדולי ישראל שליט"א בהתייחסות לטרגדיה שפקדה את עם ישראל | עמ' 6

עדות מהשטח: הפראמדיקים שנכחו בפעולות החילוץ וההצלה בעדות מתוך התופת | עמ' 8

מי אחראי: מי יחקור את המחדל - מח"ש, מבקר המדינה או ועדת חקירה ממלכתית? | עמ' 12

הח"כים מדברים: דרעי, גפני וליצמן: "במשך שנים התרענו ודרשנו להסדיר את מירון | עמ' 22

נפגעי החרדה: אלפי כניות מכל רחבי הארץ הגיעו השבוע לקו החירום של "בית חם" | עמ' 4

הפנים והשמות: סיפורם של 45 הקורבנות שניספו באסון הטראגי על 'הר מירון' | עמ' 20-21

גיליון אבל מיוחד

וכל אחד ואחד לא יפחות כופר

מ"ה די שז

באסון הנוראי שלא נשמע כמותו בציון הק' במירון בליל ל"ג בעומר, בהריגת עשרות בעלות נשמתם עם הלהב השמימה במעלות קדושים

התבררו מימדי האסון

18 | 60

אלמנות | יתומים

וכ-600 אנשים נשים וטף היושבים שבעה

הקרנות שהוקמו למשפחות ספציפיות מתוך הרוגי מירון:

קרון מש. גפנר-מס. 3336

קרון מש. גולדברג-מס. 3335

קרון מש. רובין-מס. 3334

0-39-47-47

קופת העיר יצרה קשר עם כל משפחות ההרוגים באסון לתמיכה ראשונית. פצועים הזקוקים לתמיכה יכולים לפנות בין 12:00-13:30 חלוקת הכספים לפי החלטתם הבלעדית של רבני הקרן - הגרש"א שטרן הגר"ש שטיינברג

נפש מסך 430 ₪ כמניין "נפש"

אל מעמך

ת רבות של אנשי מעלה שיצאה נשמתם בקדושה ובטהרה מתוך שמחה של מצווה, וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים, אוי נא לנו כי הטאנו

רשכבה"ג מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א הורה לקופת העיר להקים קרן מיוחדת עבור נפגעי האסון, וכתב בערב שבת מכתב מיוחד:

בס"ד ערב ש"ק אמור ל"ג בעומר תשפ"א

יד ד' היתה בנו, כאשר מתוך שמחה של מצווה נהרגו עשרות נפשות בציון התנא האלוקי רשב"י במירון, ביניהם אבות לילדים, בחורי חמד וילדי תשב"ר, במיתה משונה ונוראה, ואין אנו יודעים חשבונות שמים, וכל אחד ואחד מחוייב לשוב בתשובה שלמה לפני ד', ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה.

ולכפר על נפשותינו לפני ד', בקשנו מ"קופת העיר" לפתוח קרן עבור משפחות ההרוגים והפצועים, לתמכם ולסעדם, וכל הכספים יחולקו לפי הצורך על פי החלטת הרבנים שליט"א הח"מ,

וכל אחד ואחד לא יפחות כופר נפש מסך 430 ₪ כמניין "נפש" - ובצדקה עבור המשפחות יכופר לעם ישראל ולארץ בדם אשר שופך בה.

ואין מי שיכול לפטור עצמו מזה, כי כל בני ארץ ישראל קרובים אל החללים ואין בהם מתום, וד' יחזירנו בתשובה שלמה לפניו אכי"ר

והיות ועל פי הנשמע יש בין ההרוגים בעלי משפחות, כל הנותן סך של 3000 ₪ (100 ₪ כפול 30 תשלומים) הרי הוא בבחינת מציל נפשות, ושכרו רב מן השמים, וזו זכות גדולה להנצל בעת שמידת הדין מתוחה

חיים קניבסקי

חיים קניבסקי

כיהודה ועוד לקרא הננו מצטרפים לדברי רשכבה"ג מרן שה"ת שליט"א

שמעון גלאי שרגא שטיינמן שמואל אליעזר שטרן

שמעון גלאי

שרגא שטיינמן

שמואל אליעזר שטרן

היינו אצל רשכבה"ג מרן שה"ת שליט"א בשאלת רבים על סך של 430 ₪ כופר נפש, האם מוטל על כל אחד ואחד או רק על ראש המשפחה, ואמר: "יכול להיות שכל אחד ממש צריך לתת"

כל הנותן סך

3000 ₪

(100 ₪ כפול 30 תשלומים)

הרי הוא בבחינת מציל

נפשות ושכרו רב מן השמים

כל אחד ואחד לא יפחות

כופר נפש מסך

430 ₪

כמניין נפש

לכפר על נפשותינו

1800

פנות לקופת העיר בטל' 03-6716980
ינמן והגר"ש גלאי שליט"א

אלפי פניות הגיעו לקו החירום של בית חם • מנכ"ל בית חם הרב אריה מונק:

"אירוע בסדר גודל כזה מתאפיין בהרבה מאד נפגעי חרדה"

מיד עם היוודע האסון הכבד בהר מירון בליל ל"ג בעומר, הקם ארגון "בית חם" מוקד חירום ע"מ לסייע לאלפי הפונים • המוקד שאויש בלי לל"ג בעומר ב-30 אנשי מקצוע הורחב כבר בשעות הבוקר של יום שישי ל-100 אנשי מקצועי שאיישו את מוקד החירום שקלט מאות שיחות בכל רגע נתון • מנכ"ל בית חם הרב אריה מונק מספר: "אלפים ואולי אף למעלה מכך, היו עדים באופן ישיר לזוועות מעצם העובדה שהם נכחו במקום. עד עכשיו טיפלנו בנפגעי החרדה של הגל הראשון. מניסיונו הרב, בימים הקרובים יחל להגיע הגל השני"

הרב אריה מונק בלשכתו

משום שלא מצאו את קרוביהם ולא ישנו כל הלילה. בהמשך קיבלנו פניות מהורים שילדיהם לא נרדמים, לא אוכלים ומקיאים. מעבר למשפחות ההרוגים יש כאן אירוע נפשי גדול מאד, הרבה אנשים היו קרובים למוות וברגע האחרון הצליחו להימלט. עד עכשיו טיפלנו בנפגעי החרדה של הגל הראשון. מניסיונו הרב, בימים הקרובים יחל להגיע הגל השני".

על מנת לזרז את ההליכים, בארגון בית חם חתמו על הסכמים גם עם משרד הבריאות וגם עם קופות החולים על מנת לאפשר טיפול ללא עלות לכל נפגעי החרדה בעקבות האסון במירון. בהזדמנות הזו הרב מונק מבקש לפנות להורים: "כדי לדעת אם ילדכם סובל מחרדה, אלו הם התסמינים הראשונים לחוסר שקט: יובש בפה, הלמות הלב, חוסר שינה, סיוטי לילה, אי רצון לאכול. אם אתם מזהים שלילד יש אחד מהסימנים האלה, קודם כל צריך לתת יד, לחבק, לתת לילד לדבר. חייבים לדווח אותו ולדבר על האירוע."

מכיר את אחד ההרוגים או הפצועים, משפיעה על כל אחד מאיתנו ברמה כזו או אחרת. זו הסיבה שהקמנו את מוקד החירום עוד באותו לילה והוא ממשיך לפעול גם בימים אלו, משום שחלק מהפונים אזורים אומץ להתקשר ולבקש סיוע רק כעבור מספר ימים. למעשה, הפוסט טראומה מתחילה רק לאחר שהאירוע נגמר. רק בימים הקרובים, לאחר שההלוויות הסתיימו והמשפחות האבלות יקומו מן השבעה, ניתן יהיה להבין את היקף הפגיעות הנפשיות של רבים מאלו שהיו במקום או שמעו על האירוע מכלי ראשון".

"הנפש מתקשה להכיל אירוע בסדר גודל כזה", מדגיש הרב מונק שוב ושוב. "אנשים שראו את המראות והריחו את הריחות זה ימשיך ללוות אותם עוד זמן רב. היו שם גם אנשים שעמדו כפסע בינם לבין המוות וגם הם פונים אלינו ללא הרף. אנחנו נמצאים שם כל העת גם במרפאות של בית חם וגם במוקדי הסיוע. קיבלנו אלפים רבים של פניות משעה לאחר האירוע ועד לרגע זה. הגל הראשון היה של נשים וילדים שהיו בפאניקה

מאת: אלי כהן

אחד ההיבטים שלא מרבים לדבר עליהם בעקבות האסון הכבד במירון בליל ל"ג בעומר שבו נספו 45 בני אדם ונפצעו למעלה מ-150, הם ההיבטים הנפשיים והחרדות הרבות הנלוות לאירוע בסדר גודל כזה.

הרב אריה מונק, מנכ"ל "בית חם" שמאחוריו שנים רבות של ניסיון מקצועי בטיפול במקרי חרדה פגיעות נפשיות, הבין שאין זמן להמתין לבוקר. הוא הורה לפתוח מוקד חירום מידי שאויש תחילה ב-30 אנשי מקצוע שקיבלו את הפניות הרבות שהחלו לזרום למוקד. עד לשעות הבוקר, הורחב המוקד וכ-600 מטפלים ואנשי מקצוע כבר איישו את מוקד החירום. בשיחה מיוחדת, מספר מנכ"ל "בית חם" הרב אריה מונק על הנחיצות בהקמת מוקד החירום: "מיד עם היוודע האסון הכבד במירון, הקמנו מוקד חירום ייחודי בכדי לסייע לכל נפגעי החרדה. המוקד שהחל לפעול בשעות הלילה המאוחרות של ל"ג בעומר עם 30 אנשי מקצוע שאיישו את קווי הטלפון של המוקד, הורחב בשעות הבוקר ל-600 אנשי מקצוע שמאיישים את מוקד החירום ומסייעים לכל פניה שמגיעה לקו החירום של בית חם. כל אנשי המקצוע בבית חם התגייסו על מנת לתת מענה מקיף, רחב ומקצועי לפניות הרבות. עוד באותו לילה סייענו למאות הורים שהתקשרו אלינו כדי שנסיע להם לאתר את ילדיהם שלא יצרו קשר. המוקד מאויש בעובדים סוציאליים, מרפאים בעיסוק ושאר אנשי מקצוע שהתגייסו לנוכח האסון הכבד שבו נספו 45 אנשים ולמעלה מ-150 נפצעו".

"צריך להבין", מוסיף הרב מונק, "שאירוע בסדר גודל כזה מתאפיין בהרבה מאד נפגעי חרדה. אלפים ואולי אף למעלה מכך, היו עדים באופן ישיר לזוועות מעצם העובדה שהם נכחו במקום. אחת הפניות שהגיעה למוקד הייתה של פראמדיק שנטל חלק בפעולות ההצלה. הוא בכה ללא הרף וסיפר שמתו סביבו הרבה ילדים והוא מתייסר על כך שלא הצליח להציל אותם. למעשה, כל מי שנכח על ההר באותם רגעים חווה את האירוע באופן שהשפיע על הנפש. מעבר לכך, כל מי שנחשף לתמונות, לצילומי הווידאו, לעדויות דרך אמצעי התקשורת השונים, עשוי למצוא את עצמו בחרדה ומצוקה. הלב מתקשה להכיל אסון בסדר גודל כזה. העובדה שכמעט כל אחד מאיתנו

<p>משרדים ראשיים:</p> <p>דרך בן גוריון 19 ב"ב ת.ד. 2106</p> <p>טל: 03-5796643</p> <p>פקס: 03-5796645</p> <p>Office@kav-itonut.co.il</p>	<p>לוח מזל וברכה: שרית אסרף</p> <p>מזכירת לוח: רחל הורביץ</p> <p>גרפיקה: מיכל ירחי, שרה מור, אורטל ימיניך, מלי מתתוב</p> <p>צלמי מערכת: עוזי ברק, יוסי שחר, פוטו ציון, בועז בן ארי</p> <p>מו"ל: קו עיתונות דתית בע"מ</p> <p>הדפסה: גרופרינט בע"מ</p>	<p>מו"ל ויו"ר דירקטוריון: אריאל קוניק</p> <p>עורך ראשי: ינון פלח</p> <p>כתבים ומשתתפים: אבי גרינצייג, מנדי קליין, אלי כהן, יחיאל חן, חיים רייך, יוסף טולידנו, יונתן בירנבוים</p> <p>צרכנות ומשפחה: הילה פלאח</p> <p>מחלקת מכירות: חזקי פרקש</p>	<p>קו עיתונות</p> <p>רשת השבועונים המקומית המובילה והגדולה בציבור החרדי</p> <p>בעיות הפצה?</p> <p>טל: 03-5796643, פקס: 03-5796645</p> <p>לפרסום בלוח מזל וברכה</p> <p>03-6162228</p> <p>לפניות למערכת: avg@kav-itonut.co.il</p> <p>המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות פניות לועדה הרחנית יש לשלוח לת.ד. 2106</p>
--	--	--	--

מוקדים לסיוע נפשי

הרגישו בנוח לפנות, לשוחח, לבקש עזרה.

מערכת הבריאות מפעילה קווי חירום לסיוע ותמיכה נפשית

מאוחדת	לאומית	מכבי	כללית
*3833	*507	*3555	*2708

לתשומת ליבכם! ניתן לפנות לקופות החולים ולבית חם לקבלת שירות 3 שיחות תמיכה נפשית טלפונית עם מטפלי בריאות הנפש. המטפלים ישוחחו אתכם על הקשיים ויעניקו לכם תמיכה, כלים ומיומנויות שיסייעו לכם להתמודד עם האסון ללא צורך לצאת מהבית.

עזר מציון	בית חם
1800-808-100	אידיש: *9518
מעייני הישועה	שערי צדק ירושלים
*5265	1255-125

משרד הרווחה מפעיל מוקד תמיכה וסיוע במספר 118

מתפללים לרפואת החולים ומשתתפים בצער המשפחות

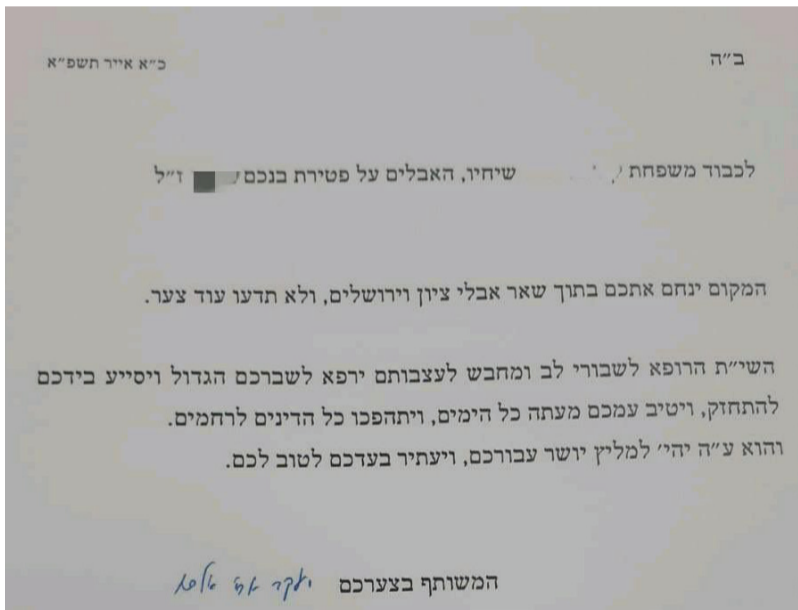

מרנן גדולי ישראל שליט"א בהתייחסות לטרגדיה הקשה שפקדה את עם ישראל:

"זו גזירת שמים ואין איתנו יודע חשבונות שמים"

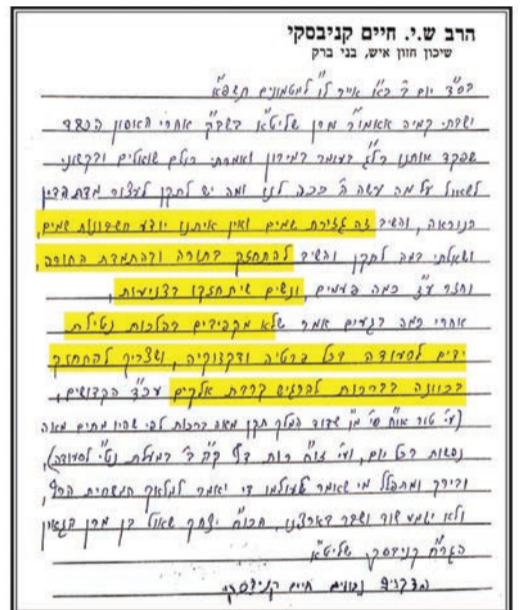
"יש להתחזק בהתמדת התורה, בצניעות ובכוונת הברכות להרגיש קרבת אלוקים", אמר מרן שר התורה שליט"א במענה לשאלות אותן הציג בנו חביבו הגאון רי"ש קניבסקי שליט"א • נשיא המועצת מרן רה"י הגר"ש כהן שליט"א באיגרת ניחומים למשפחות ההרוגים באסון מירון: "דווקא בזמנים קשים אלו עלינו לקבל באהבה דין שמים ואין אנו יודעים חשבונותיו של מקום", וקורא לציבור להתחזק בעקבות האסון: "להרבות באהבת חיים האחד אל רעהו ולהוסיף בלימוד התורה" • כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א ביקש לשלוח איגרת ניחומים מיוחדת לכל משפחות הנספים ובהן כתב: "השי"ת הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם ירפא לשברכם הגדול ויסייע בעדכם להתחזק, ויטיב עמכם מעתה כל הימים, ויתהפכו כל הדינים לרחמים"

איגרת התנחומים של כ"ק מרן האדמו"ר מגור

מכתבו של מרן הגר"ש כהן

מכתבו של מרן הגר"ח קניבסקי

מאת: חיים רייך

נשמתו הטהורה של המנוח ולא ישמע עוד שוד ושבר בארצנו ובנחמת ציון תנוחמו ולא תוסיפו לדאבה עוד. את מכתבו מסיים נשיא המועצת בברכה: "ונוכה בקרוב לגאולת עולמים ויקום בנו הפס"י הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות שלך" וגו' בביאת גואל צדק בב"א".

מכתב הניחומים של כ"ק מרן האדמו"ר מגור

כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א שיגר מכתבי ניחום וחיזוק למשפחות המתאבלות היושבות שבעה על פטירת יקיריהם שנהרגו בהר מירון.

במכתב הניחומים כותב כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תדעו עוד צער. השי"ת הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם ירפא לשברכם הגדול ויסייע בעדכם להתחזק, ויטיב עמכם מעתה כל הימים, ויתהפכו כל הדינים לרחמים. והוא ע"ה יהי למליץ יושר עבורכם, ויעתיר בעדכם לטוב לכם". בשולי המכתב כותב כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א למשפחות האבלות - "המשותף בצערכם".

בחסידות מספרים כי מאז האסון הכבד לביל ל"ג בעומר ניכרו סימני הצער על פניו ואף שמעוהו כשהוא פורץ בכבי על הצער העצום בסילוקם של 45 קורבנות ציבור. כ"ק האדמו"ר שליט"א ביקש להכין 45 מכתבים עם נוסח שמתאים לכל משפחה כאשר כבר למחרת היום שוגרו המכתבים בידי בניו של האדמו"ר שליט"א לכל המשפחות האבלות.

איגרת התנחומים של מרן רה"י

נשיא מועצת חכמי התורה מרן ראש הישיבה חכם שלום כהן שיגר איגרת ניחומים אישית לכל המשפחות ששיכלו את יקירם באסון הנורא בל"ג בעומר במירון. בפתח האיגרת הביא מרן את דברי הפסוק במגילת איכה אשר ביטאו גם את רחשי ליבו בעקבות האסון הכבד: "על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי".

"בלב דואב וכואב על האסון הנורא אשר פקד את כל בית ישראל ביומא קדישא דהילולת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א על מ"ה קדושים וטהורים קרבנות ציבור אשר עלו בסערה השמימה בבואם לשפוך שיח ותחינה לפני קודשא ב"ה על הציון הקד' במירון".

בהמשך מכתבו מביא מרן דברי ניחומים למשפחות ההרוגים וז"ל: "הנני בזה בדברי ניחומים למען הכלל והפרט ע"פ דברי הגמ' בסוכה מה': 'ואמר חזקיה אמר ר' ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה'. וזכותו וגדולתו העצומה של רשב"י גבוהים וחשובים עד עתה. בני קודשא בריך הוא עד שמסוגלין בכוחם לפטור את כלל ישראל מן הדין ואין אנו יודעים חשבונותיו של מקום. ודווקא בזמנים קשים אלו עלינו להתחזק יותר באמונה ולקבל באהבה דין שמים, וכל אחו"א יקבל ע"ע לעשות ולקיים ויהיו כל מעשינו לשם שמים' לכב' יתברך, להרבות באהבת חיים האחד אל רעהו ולהוסיף עוד ועוד בלימוד התורה הקד' שהיא אגוני מגנא ואצולי מצלא ויהיה זה לכבודו ולעילוי

במכתב חיזוק מיוחד מרשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א לאור המצב והאסון הקשה, עונה מרן בעל ה'דרך אמונה' שליט"א ומפלס נתיבות במענה לשאלת רבים 'על מה עשה ד' ככה'.

במכתב שפרסם בנו חביבו הגאון רבי יצחק שאול קניבסקי שליט"א, נכתב "ישבתי קמיה אאמו"ר מרן שליט"א בשב"ק אחרי האסון הכבד שפקד אותנו בל"ג בעומר במירון ואמרתי כולם שואלים ובקשוני לשאול על מה עשה ד' ככה לנו ומה יש לתקן לעצור מדת הדין הנוראה, והשיב "זה גזירת שמים ואין איתנו יודע חשבונות שמים", הגאון רי"ש שליט"א מוסיף ומציין: "ושאלתי במה לתקן" ומרן שר התורה שליט"א השיב: "להתחזק בתורה ובהתמדת התורה" וחזר על זה כמה פעמים, ציין בנו חביבו במכתב והוסיף בשם אביו מרן שליט"א: "ונשים שיתחזקו בצניעות"

בנו חביבו שליט"א מציין כי אחרי כמה רגעים אמר "שלא מקפידים בהלכות נטילת ידיים לסעודה בכל פרטיה ודקדוקי, ושצריך להתחזק בכוונה בברכות להרגיש קרבת אלוקים", עכ"ד הקדושים.

במכתבו ציין הגאון רבי יצחק שאול שליט"א על דברי רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א "ע"י טור או"ח סי' מ"ו שדוד המלך תקן מאה ברכות לפי שהיו מתים מאה נפשות בכל יום, וע"י זו"ח רות דף ק"ה ב' במעלת נטי' לסעודה".

בסיום מכתבו ציין כי מרן שליט"א בירך ומתפלל "מי שאמר לעולמו די יאמר למלאך המשחית הרף, ולא ישמע שוד ושבר בארצינו". ומרן שר התורה שליט"א הוסיף לאחר חתימת בנו הגר"ש שליט"א על המכתב חיזוק כי "הדברים נכונים".

קורונה. מסיכה. אזכרים!?!

נכון, ב"ה התחלואה בירידה וניתן פטור מעטיית מסיכה במרחב הפתוח,
אבל עדיין במקומות סגורים היא חובה.

שמרו את המסיכה איתכם!

בשטיבלאך, במכולת, באוטובוס, ברכבת, באולם השמחה, בבנק,
במעלית, בסניף הדואר ובכל חלל סגור - המסיכה תמיד איתי.

משרד
הבריאות
לחיים בריאים יותר

קו המידע-מטה ההסברה למגזר החרדי
03-509-7000

מתחסנים
ובוחרים בחיים

"לא אשכח את המבט של האישה המבוגרת שצועק לעברי 'אני נחנק, תעזור לי'"

בזה אחר זה: עשרות אמבולנסים של מד"א פינוו כ-150 פצועים

מנכ"ל מד"א אלי בין: גם לצוותי מד"א המורגלים למראות קשים אירוע בסדר גודל כזה הוא קשה מאוד • עומרי גורגה, עמרי הוכמן, מאור אטדגי ואסף שמידט, הפראמדיקים של מד"א שהיו מאנשי הרפואה הראשונים שהגיע למקום האסון, משחזרים את הלילה הטראגי שייחרט בזיכרונם

קשים מאד. קשה לי לחזור לשגרה. אני צריך זמן לעכל את הדברים שהיו שם, את הדברים שראיתי וחוויתי.

התרגיל נהפך למציאות

גם עמרי הוכמן, תושב ביניאל נכח בציון רשב"י בליל ל"ג בעומר. עמרי הצטרף למד"א כמתנדב כשהיה בן 15 "ומאז מד"א הוא כמו חיידק שנדבק בי והפך לחלק מחיי", מעיד עמרי. מזה עשור שעמרי עובד כפרמדיק במד"א טבריה ועוסק בשגרה בפעילות מצילת חיים.

עמרי הופקד על הכוח הרפואי בהילולה בהר מירון ביום חמישי ומספר על הרגעים לפני האסון: "היינו על ההר במסגרת האבטחה של ההילולה. היינו ערוכים על ידי פריסת כוחות ובהם: מרפאות, אמבולנסים, ניידות טיפול נמרץ וחוליות עזרה ראשונה בכל חלקי ההר. סביב השעה רבע לאחת מגיע דיווח על אירוע של נפגעים ולכודים באזור 44 – אזור ההדלקה של חסידות 'תולדות אהרון'. כאשר התקבל הדיווח הגענו לנקודת ההתרחשות שם נגלה לעינינו מחזה לא קל", הוא משחזר.

"עשרות רבות של נפגעים, בכלל מצבי הפצועות - החל ממצב קל ועד הרוגים לצערנו. בשניות הראשונות כשהבנו שזה המצב מיד ביצענו הכרזה על אר"ן (אירוע רב נפגעים) במטרה להזניק את כל הצוותים האפשריים להר ובאותו רגע התחלנו במקביל להעניק טיפול רפואי מציל חיים - פשוט מתחיל לטפל במי שניתן לטפל בו. מי שהכי דחוף להציל את כולם היו רגעים שהבנו שלא נצליח להציל את כולם ושאלנו חייבים לווסת את הכוחות והאמצעים שלנו על מנת להציל כמה שיותר חיים".

"מהרגע שהגענו לזירת האירוע ועד שאחרון הנפגעים פונה מההר עברה כשעה - האירוע הוא לא פשוט ומורכב ואחרי שאנחנו מבינים שאחרון הנפגעים פונה ואין לנו בעצם כרגע זירה שיש לטפל בה, אנו אוספים את כולם ומבצעים חזרה לכשירות. אסור לשכוח שהשגרה ברקע ממשכה וצריך להיות ערוכים לכל מענה. דיברנו הרבה אחד עם השני והבנו יחד שעברנו אירוע משמעותי. באופן אישי זה האירוע הכי משמעותי שהשתתפתי בו במסגרת עבודתי במד"א".

"אנו נערכים לכל תרחיש ומבצעים תרגילים", מוסיף עמרי. "וכך גם בכוקר האירוע ביצענו תרגיל אר"ן במתחם המדמה את אותו התרחיש. חייבים לחדד את ההבנה, בעיקר באירועים גדולים, כי מה שאנחנו מתרגלים עלול לתפוס אותנו בסבירות מאד גבוהה. ברגעים הללו כל כולי הייתי מרוכז בתכלול האירוע והגעה לסימום באופן הכי מהיר והכי מקצועי", מסיים עמרי לתאר את מאורעות הלילה הטראגי על הר מירון בל"ג בעומר.

נריה בשמוריה ומתנדב במד"א במרחב ירושלים, הגיע להר מירון בליל חמישי על מנת לחגוג את ההילולה עם חבריו. "במירון הייתי כארבע פעמים ואני מכיר היטב את האזור, את העומס והמאפיינים של האירוע. כשהגעתי השנה הבחנתי בתחושה אישית כי קיים עומס מסוים. אמנם תמיד היה עומס אבל באופן אישי חשתי שהיה יותר עומס במקומות מסויימים", הוא מספר.

בליל ל"ג בעומר הגיע אסף לציון רשב"י במירון כשהוא לבוש בחולצת מד"א, עובדה אשר עוררה אנשים לבקש ממנו סיוע - דבר שהובילו לזירת האסון בין הראשונים שהיו שם. "פתאום מגיעים אלי שני ילדים וצועקים לעברי כי נדרש סיוע דחוף בשל עומס. בתחילה לא הבנתי מה הם רוצים אך כשעוד ועוד אנשים החלו לצעוק הבנתי שקורה משהו ורצתי אל עזרת את המדרגות וראיתי מחזה בלתי נתפס. בתחילה לא הבנתי מה קורה ומה אני רואה ואיך שאני מתקדם יחד עם שלושה שוטרים, אני רואה ערימה של אנשים בגובה כמה מטרים והם זועקים לעזרה. ואני מנסה בכל כוחי לסייע ולהביך מהיכן אני יכול למשוך אנשים כדי להוציא אותם אך זה בלתי אפשרי. אנשים זעקו לי 'תעזור לי, תוציא אותי' ולמרות שגייסתי את כל כוחי לא יכולתי לסייע. אני לא אשכח את זה, לא אשכח את המבט של האישה המבוגרת שצועק לעברי 'אני נחנק, תעזור לי'. במשך דקות ארוכות שוטרים וכוחות הצלה מנסים בכוח להוציא אנשים מתוך הערימה".

"לאחר כמה רגעים", מספר אסף, "החלו לזרום המון כוחות הצלה והבנו שכל האנשים שהוצאנו משם חייבים טיפול מיידי. הכי חשוב היה לפנות את המעבר תוך כדי מתן טיפול והפרדנו בין מי שזקוק לטיפול מציל חיים. את המחזה שנגלה לי במשך כל הערב לא אשכח לכל חיי. במיוחד זעזע אותי ניסיון החייאה קשה מאד שלא אשכח את המחזה שלו. זה האירוע הכי קשה שהייתי נוכח בו, שהשאיר בי משקעים

המראות היו קשים מאד, עשרות פצועים שכבו במסדרון צר ובסמוך לו. עשרות נוספים התהלכו כשהם טובלים מפציעות שונות. נשמעו במקום זעקות כאב, אנחות והיו כאלה שאיבדו את הכרתם ונזקקו לפעולת החייאה".

פראמדיק מד"א מאור אטדגי הוסיף וסיפר: "חילצנו פצועים מתוך ערמות של אנשים וביצענו פעולות החייאה באנשים שנפצעו אנושות. כוחות גדולים שלנו חילצנו את הפצועים, חלקם למרפאות של מד"א וחלקם לאמבולנסים. בכל שנותי במד"א אני לא זוכר אסון כל כך כבד".

פראמדיק מד"א עומרי גורגה מכפר חייטס שהיה מאנשי הרפואה הראשונים שהגיע לאירוע האסון במירון. שניות לאחר שנקרא לזירה הטרגית וחה בעשרות הפצועים ההרוגים, דיווח אחורה למוקד והכריז על נוהל אר"ן (אירוע רב נפגעים). "קיבלנו קריאה למוקד על אירוע בסמוך לאחת ההדלקות ורצתי למקום יחד עם פרמדיקים וחובשים", משחזר עומרי. אחרי שהצלחנו לפלס את דרכינו פנימה בין ההמון, הבנתי מיד שמדובר באירוע בקנה מידה אחר - היו החייאות על ילדים, עשרות אנשים על הרצפה, בשניות הראשונות לא יודעים מי חי ומי מת. כאוס מוחלט. הכרזתי מיד על אר"ן".

על רגעי האסון, מספר עומרי: "הזירה הייתה כל כך עמוסה ורועשת, שאי אפשר היה לצעוק ולתת הוראות. פשוט דיברנו עם העיניים ובלי ההערכות הגדולה של מד"א לפני האירוע ופריסת הכוחות הגדולה שלנו בהר שכללה עשרות אמבולנסים וניידות טיפול נמרץ ומאות חובשים ופראמדיקים - לא היינו מצליחים להציל חיים. הייתי חייב לנתק את הרגש, לא היה לו מקום. עבדתי באוטומט, כמו מכונה על מנת להציל חיים. אין זמן לעצמי או למחשבות באירוע כזה, אנשים תלויים בי - מסוקים באוויר, אמבולנסים בדרך. למעשה, עד רגע זה לא עצרתי והסתכלתי אחורה על מה קרה, אני עדיין מרגיש שאני 'בתוך' האירוע".

אסף שמידט, בן 20, תלמיד ישיבת נתיבות

מאת: חיים רייך

הכוחות הרבים של מד"א שנערכו מבעוד מועד לאבטח את ההילולה ההמונית בהר מירון בל"ג בעומר, לא שיערו את מה שצפוי להתרחש בעיצומה של ההילולה סמוך לשעה אחת בלילה.

מרגע הקריאה, שעטו לאזור האסון מאות כונני מד"א שהיו במתחם ההר והחלו בפעולות מצילות חיים ובפינויים של כ-150 פצועים בדרגות פציעה שונות. גם לוותיקי המתנדבים היה ברור שמדובר בזירת האסון הקשה ביותר שפעלו בה בכל שנותיהם במד"א.

"מדובר באחד האסונות האזרחיים הקשים ביותר שידעה מדינת ישראל וקשה לעכל את גודל האסון", אמר מנכ"ל מד"א אלי בין עם סיום פינוי הפצועים והנפגעים לבתי החולים. "למעלה מ-20 שנה צוותי מגן דוד אדום מאבטחים רפואית את ההילולה במירון והשנה זה היה אחד ממבצעי האבטחה המורכבים ביותר שמד"א נערך לקראתה עם למעלה מ-250 אמבולנסים וניידות טיפול נמרץ מכל רחבי הארץ, עשרות אופנועים, טרקטורונים, אוטובוסים לפינוי נפגעים, רכבי הצלה ייחודיים ומסוק מד"א. כמידי שנה גם השנה פרסנו מספר מרפאות ברחבי מירון שהותאמו לאבטחת האירוע. בערב ל"ג בעומר התפתחו בתרגיל גדול שהובילה משטרת ישראל ולא תיארו שנמצא את עצמנו באירוע כל כך מורכב וקשה. כלל הכוחות פעלו במהירות ובמסירות בזירה קשה ומורכבת ביותר, בתיאום ובשיתוף פעולה עם כלל הגורמים. גם לצוותי מד"א המורגלים למראות קשים אירוע בסדר גודל כזה הוא קשה מאד. אנחנו מתפללים ומאחלים רפואה שלמה לפצועים ומשתתפים בצערן של המשפחות שיקריהן נספו באסון הכבד", אמר אלי בין.

החובשים, הפראמדיקים והרופאים של מד"א העניקו טיפול רפואי ל-150 נפגעים. צוותי מד"א פינו לבתי החולים באמבולנסים, ניידות טיפול נמרץ ומסוקי מד"א וחיל האוויר: 6 פצועים במצב אנוש, 18 במצב קשה, 8 במצב בינוני ו-80 במצב קל. בשטח נותרו הנפגעים שלצערנו לא ניתן היה להציל אותם.

הפצועים פונו לבתי החולים זיו בצפת, ביה"ח פוריה בטבריה, ביה"ח הגליל בנהריה, ביה"ח רמב"ם בחיפה, ביה"ח הדסה עין כרם בירושלים וביה"ח העמק בעפולה.

במקביל, שירותי הדם של מגן דוד אדום סיפקו לבתי החולים בצפון הארץ 207 מנות ומרכיבי דם ובמד"א קוראים לציבור להגיע ולתרום דם, בעיקר בעלי דם מסוג O.

פאראמדיק מד"א עמרי הוכמן שהיה מהראשונים להגיע לטפל בנפגעים, סיפר: "הגענו ובמקום הייתה המולה גדולה, עשרות אנשים רצו לכיוון שלנו, הם צעקו לנו לאן להגיע וסיפרו שיש עשרות אנשים שנפצעו.

נשמת כל ישראל

עיני עיני יורדה מים
באסון הנוראי שלא נשמע כמותו בציון הקד' במירון בליל ל"ג בעומר,
למען עילוי נשמתם

**נתאחד כולנו כל בית ישראל
ללימוד משניות בכל יום ויום מימי השלושים
פרק משניות בכל יום - לפי בחירת הלומד**

**לעידוד הלימוד תתקיים מידי יום ב'שיבה על קברו'
מערכת מבחנים מיוחדים**

כאשר באמצעות הטלפון ומערכת 'נדריים פלוס' ניתן יהיה להבחן על פרקים משהו
סדרי משנה, לפי בחירת הלומד.

בנוסף, יערכו מידי יום ביומו

3 הגרלות
על סך
₪300

**3
הגרלות
כל יום!**

בין כל הלומדים פרק משניות
לעיי"נ הרוגי מירון

(הלומדים 2 פרקים, יכנסו פעמיים להגרלה, הלומדים 3 פרקים יכנסו
3 פעמים, וכן הלאה, ובלבד שיענו נכונה על 80% מכלל לימודים
ב"נשמת כל בית ישראל" באותו היום

הגרלה
על סך
₪2000

תתקיים בין כל הלומדים שילמדו לפחות 30
פרקי משניות בכל ימי השלושים,
ולילדים הגרלה מיוחדת על משניות זכר חנוך.

אלו שילמדו 60 פרקי משניות יכנסו פעמיים להגרלה וכן הלאה

- הכניסה להגרלות מותנית רק לאלו שיענו נכון בכלל הפחות 80% מהמסלולים שנבחנו -

בעלי עסקים המעוניינים לתרום פרסים יקרי ערך שיוגרו בין הלומדים יפנו לדוא"ל y033080222@gmail.com

03-3080222

תוצאות ההגרלות מתפרסמות מידי יום שלישי בעתון יתד נאמן,
וכן מעודכנות בטל' 03-3080222 ובנדריים פלוס

ישיבה על קברו

מפעלי תורה לעיני רשכבה"ג מרן רבנו אהרן יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל בהכוננת מרן
רשכבה"ג רבנו חיים קניבסקי שליט"א, ובנשיאות מרן הגר"ש שטיינמן שליט"א

אבי כהן
כונן מד"א שזכה להציל חיים

המפגש המרגש בין הניצול והמציל

אבי כהן, כונן הצלה-מד"א מאלעד, משחזר את הרגעים הדרמטיים מהלילה הקשה והמר בליל ל"ג בעומר בהר מירון, על החילוץ וההצלה של בן עירו ועל המפגש המרגש לאחר ששחרר מבית החולים ועל תושייתם של כונני מד"א שבזכות פעילותם המקצועית והמסורה כמה מהפצועים ניצלו ממוות בטוח

מהרגע שבו התחלתי בפעולות החילוץ וההצלה, המוח התקשה לקלוט את התמונה המלאה. המעבר מפצוע לפצוע ולחילופין למגינת הלב מגופה לגופה, לא מאפשר לך בזמן אמת לעכל את המראות. רק בחלוף כמה שעות, כאשר נסתיימו פינויים של ההרוגים והפצועים לבתי החולים ולמכון לרפואה משפטית באבו כביר, המוח החל לעכל את מה שראו העיניים, והלב, כן הלב, עודנו מסרב להאמין שלא היה זה חלום בלהות מעורר אימה, אלא מציאות כואבת ובלתי נתפסת בעיצומה של הילולת רשב"י סמוך לצינו הקדוש בהר מירון.

בזמן אמת, בעודי עובר מפצוע לפצוע בעודם מוטלים על מדרגות המוות, הבנתי שהצלחתי להוציא כמה מהלכודים מהמיצר לרווחה ומהמוות לחיים. בזכות הכוחות הגדולים של מד"א שנכחו במקום, הצלחנו לחלץ אנשים וילדים שנלכדו בין ההמונים ועמדו על סף איבוד נשימה. קשה לעמוד מול כמות כה גדולה של אנשים שמשועים לעזרה וממתינים ליד שתיייע להם להיחלץ מההמון שנלכד במסדרון הצר והצפוף. חילצנו את מי שניתן לחלץ. הצלנו את כל מי שניתן היה להציל. השקט מקפיא הדם ששרר במתחם, לאחר שהצעקות הלכו ונחלשו, לא בישר טובות. שורת הגופות שהונחו בסמיכות האחת לשניה, צבטה את הלב וגרמה גם למנוסים שבמתנדבים למרר בככי למראה גודל האסון.

הייתה זירה מהקשות שראיתי בחיי וגם וותיקי המתנדבים ידעו לספר לאחר האירוע, כי זו הייתה אחת הזירות הקשות שאנשי ההצלה ומגן דוד אדום נתקלו בהן. עשרות החיאות שברצו בו

המציל והניצול במפגש המרגש

בתוך החשכה הגדולה שירדה על עם ישראל בליל ל"ג בעומר, חשוב לי לציין שגם שם ראיתי את יד ההשגחה העליונה. אנשים שכבר היו כפסע בין החיים והמוות, חולצו מהמקום לאחר החיאה בזכות תושייתם של כונני מד"א שעברו מפצוע לפצוע. אחד הפצועים, שנדמה היה שהוא ללא הכרה, אסף את שארית כוחותיו וצעק למתנדבי מד"א: אני חי, אני חי. המתנדבים מיהרו להעניק לו סיוע מציל חיים ובכך ניצלו חייו. הוא פונה לבית החולים הדסה וב"ה כבר עבר למחלקה ויצא מכלל סכנת חיים.

אחד המקרים המרגשים אותם אנצור לכל חיי היא של דוד רחמים. מבין כל הפצועים שטיפלתי בהם, זכיתי להציל את חייו, לאחר שחילצתי אותו מזירת האסון. הוא פונה לבית החולים ושחרר לאחר קבלת טיפול רפואי כשמצבו התייצב. בדיעבד, התברר לנו ששינוי תושבי אלעד. השבוע, לאחר ששחרר, הוא ביקש להודות על שהייתי שליח ההשגחה העליונה להציל את חייו. נפגשנו בביתו והיה זה אחד המפגשים המרגשים ביותר שחוויתי. הוא לא הפסיק להודות לי על שהייתי במקום הנכון בזמן הנכון.

מראות ל"ג בעומר, שבכל שנה הם רווי הוד וגורמים להתרוממות הרוח והנפש כאשר מאות אלפים רוקדים ומפזזים לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, התחלפו השנה במראות שלא ימושו מזיכרוני כל חיי.

קשה לבטא במילים את התופת שהייתי עד ראייה לה במתחם ההר. נחיל של בני אדם ירד בגרם המדרגות מהרחבה שבה התקיימה ההדלקה של חסידות תולדות אהרון. הייתי ממש בערימת האנשים למטה, סמוך מאד למקום שבו החלו האנשים ליפול האחד על השני.

בטוחני שכל מי שנטל חלק בפעולות החילוץ וההצלה, המראות, הקולות, הצעקות, הריחות והתחושות, ילוו אותו כל חייו. ועדיין בחלוף כמה יממות מהאסון הבלתי נתפס, הלב מתקשה להאמין שברגע אחד עשרות משפחות איבדו את היקר להם מכל וארבעים וחמישה יהודים יקרים וקדושים נספו באסון כ"כ טראגי.

הכותב הנו מתנדב מד"א שהשתתף בפעולות החילוץ וההצלה בליל ל"ג בעומר בהר מירון.

זמנית על מדרגות המוות, הן מחזה בלתי נתפס גם למי שכבר ראה הכל בחייו.

בשניות הראשונות אחז בי שיתוק לנוכח הזוועה שנתגלתה מול עיניי בעודי חווה את הנפילה ההמונית האחד על השני. שניות אחדות לאחר מכן נתמלאתי אדרנלין ופשוט התחלתי בפעולות מצילות חיים.

הצפיפות והדוחק נתנו את אותותיהם וכשהאסון החל להתרחש מצאתי את עצמי בזירה מרובת נפגעים ויחד עם כוחות מד"א הרבים שהיו על ההר, התחלנו בפעולות מצילות חיים. זו

המכתב המרגש

"תודה רבה לך שלא התייאשת ממני"

המפגש המרגש עם אביו של הילד והמתנדב שהציל את חייו

המכתב המרגש שכתב הילד זאב מרדכי קוביטשעק שכבר היה ללא דופק וללא נשימה וניצל בזכות ההתקשות של כונן מד"א ר' ירמי קלפהולץ להמשיך בהחיאה: "תודה רבה לך שאפילו שהחברים שלך התייאשו ממני אתה לא התייאשת ממני"

מאת: חיים רייך

שלי אחרי שכבר התייאשו ממנו ואמרו לו ללכת להציל אחרים, אבל עם העקשנות שלו הוא לא התייאש והמשיך בהחיאה עד שב"ה כבר יכולים להודות שהוא חזר הביתה".

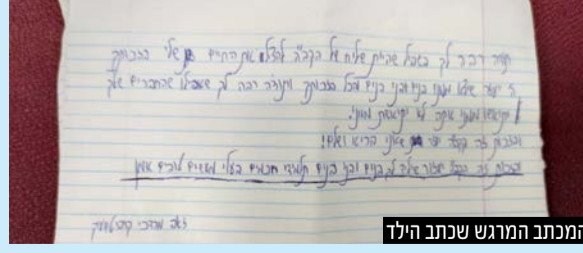
"לפי מה שהבנתי", שיחזר האבא, "מראה הפנים של הבן שלי כבר היה שחור לגמרי וכבר לא היה דופק, אבל הוא המשיך להתעקש. הוא בעצמו לא האמין שההחיאה תצליח ובי"ה יש לו זכות גדולה שתהיה לו לזכות גם לדורות הבאים".

הילד, זאב מרדכי קוביטשעק שכאמור כבר שוחרר מבית החולים, ביקש לכתב מכתב מיוחד למתנדב שהציל את חייו. "תודה רבה לך שבביל שהיית שליח של הקב"ה להציל את החיים שלי בזכותך. ה' יעזור שיצא ממנו בניס ובני בניו והכל בזכותך. ותודה רבה לך שאפילו שהחברים שלך התייאשו ממני אתה לא התייאשת ממני. ובזכות זה שהקב"ה יעזור שאני יהיה בריא ושלם ובזכות זה הקב"ה יעזור שייוולדו לך בניס ובני בניס תלמידי חכמים בעלי מעשים טובים אמך"

ר' ירמי קלפהולץ, מתנדב הצלה כונן מד"א שהיה בזירה, חווה את אחד הרגעים המטלטלים בלילה הקשה על הר מירון. אחד הילדים שנרמסו על מדרגות המוות, קיבל טיפול במקום, אולם בשל העובדה שכבר היה ללא דופק וללא נשימה, כוחות ההצלה בשטח, עמדו בפני קביעת מוות.

קלפהולץ לא אמר נואש. רגעים לפני שהחליט לעבור לטפל בפצועים הרבים האחרים בזירה, החליט להמשיך בפעולות ההחיאה ולמרבה הנס, לאחר דקות ארוכות שב הדופק והוא הועבר להמשך טיפול מציל חיים בבית החולים.

במפגש מרגש של אביו של הילד זאב מרדכי הוא ביקש להודות לירמי קלפהולץ קבל עם ועדה. "כתוב בקיצור שו"ע שאדם שיש לו נס חייב לפרסם את זה", אמר אביו של הילד. "אני חייב הכרת הטוב לרב קלפהולץ שהציל את החיים של הבן"

המכתב המרגש שכתב הילד

בס"ד

**"אין העולם מתקיים
אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן"**

זכות והזדמנות נדירה לרכוש נציב יום

בתלמוד תורה חשוב מאוד בנשיאות
מרן רשכבה"ג שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א
בו לומדים מאות ילדי חמד שיראתם קודמת לחכמתם

בתרומה של \$ 100 חד פעמית

תוכל לרכוש יום לימודים
להנצחה, לרפואה, להצלחה ולברכה

ביום זה יהיו מוקדשים הלימוד, הברכות והתפילות
של תינוקות של בית רבן שקול צפופם הטהור
בוקע את כל הרקיעים.

וכבר דרשו כי לשון רכה תשב"ר גר"ם
ר"ת: תינוקות של בית רבן גזירות רעות מבטלים

וכבר ראינו בחוש ישועות גדולות ונוראות
באופן שלא ייאמן ממש!

התקשר עוד היום ושריין לך יום בשנה
לכל הישועות בזכות תשב"ר

03-5747941

"ותלמוד תורה כנגד כולם"

מי יחקור את האסון: חקירת מח"ש, מבקר המדינה או ועדת חקירה ממלכתית?

מי אחרת?

במח"ש כבר החלו לקיים חקירה פנימית, מבקר המדינה מתניהו אנגלמן הודיע כי גם משרדו החל בבדיקה מקיפה ויסודית לחקירת הנסיבות שהובילו לאסון, היערכות הגופים השונים ואת הפעולות שנוקטו על ידם מאז דו"ח המבקר משנת 2011 • במערכת הפוליטית, בעיקר חברי מפלגות גוש השינוי דורשים הקמת ועדת חקירה ממלכתית • היועמ"ש אביחי מנדלביץ פרסם חו"ד בה טען: אין מניעה משפטית להקים ועדת חקירה ממלכתית לחקירת האסון גם כאשר מדובר בממשלת מעבר

מאת: מנדי קליין

להעלות בפני הממשלה הצעה להקמת ועדת חקירה ממלכתית על האסון במירון במשאל טלפוני, בכדי שההחלטה בנושא תתקבל ללא דיחוי.

בעקבות הדברים פנה גנץ ליועמ"ש ואמר: "רק ועדת חקירה ממלכתית תוכל לתכלל את כלל היבטי החקירה של האסון, שכן יש לה את הסמכויות הרחבות ביותר ובידיה הכלים לגיבוש ההמלצות המתבקשות. בנסיבותיו המיוחדות והחריגות של האירוע, ובפרט לאור האפשרות כי חברי ממשלה יידרשו להתייבב בפני הוועדה, רק ועדת חקירה ממלכתית המתמנה על ידי נשיאת בית המשפט העליון, בראשות שופט, תבטיח את עצמאות החקירה ואת אמון הציבור".

"הקמת הוועדה לא תחזיר למשפחות את יקיריהן או תביא מזור לכאבן, אך ביכולתה למנוע אסון מעין זה בעתיד", אמר גנץ. "שנה דחיפות בהקמת הוועדה במהירות בכדי שתוכל לבצע בדיקה ראשונית כשהמידע זמין, ומבלי שהתקיימו פעולות חקירה רבות של גורמים אחרים".

לאחר פנייתו של השר גנץ, היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלביץ פרסם חוות דעת משפטית שתאפשר הקמת חקירה ממלכתית בזמן ממשלת מעבר. "למרות קיומו של קושי משפטי מסוים בקבלת החלטת דבר הקמת ועדת חקירה ממלכתית על ידי ממשלת מעבר", כותב מנדלביץ במכתבו, "זה אינו עולה לכדי מניעה משפטית לקבלת ההחלטה כאמור בעיתוי הנוכחי".

היועץ המשפטי לממשלה נימק את חוות דעתו וכתב: "רק ועדת חקירה ממלכתית תוכל לתכלל את כלל היבטי החקירה של האסון, שכן יש לה את הסמכויות הרחבות ביותר ובידיה הכלים לגיבוש ההמלצות המתבקשות. בנסיבותיו המיוחדות והחריגות של האירוע, ובפרט לאור האפשרות כי חברי ממשלה יידרשו להתייבב בפני הוועדה, רק ועדת חקירה ממלכתית המתמנה על ידי נשיאת בית המשפט העליון, בראשות שופט, תבטיח את עצמאות החקירה ואת אמון הציבור".

"ראוי להזכיר כי הקריאה לקיים בדיקה על האסון בה-מירון באמצעות גוף חקירה חיצוני ועצמאי, נשמע מצד גורמים ממשלתיים וציבוריים שונים. שאלת עצם הצורך בקיומה של חקירה, לנוכח ממדיו הטרגיים של האסון אינה שנויה במחלוקת ציבורית. הממשלה הנוכחית אומנם תחליט על הקמת החקירה כאמור, הרי שהדעת נותנת שעבודתה תצטרך פרק זמן, שיוכל לכך שהדין וחשבון שיערך על ידי הוועדה יוגש ככה"נ לממשלה הבאה".

דושה חקירה מקיפה ויסודית. המוני החוגגים בל"ג בעומר

השלמת הפקעת מתחם הקבר לידי הגורם הממשלתי, תוספות בניה לא חוקיות, תשתיות דרכים שאינן מספקות וכבישי גישה שאינם מותאמים – בפרט עבור רכבי הצלה באירועים רכי משתתפים".

"יובהר כי ככל שיעלה חשש לעבירות בתחום הפלילי, נפעל על פי סעיף 14 ג' לחוק מבקר המדינה והעניין יועבר ליועץ המשפטי לממשלה לבחינתו", דברי אנגלמן. "כמו כן, אם תוקם ועדת חקירה ממלכתית בנושא, אבחן את הרלוונטיות של ביקורת המדינה והערך המוסף מפעילותה, במקביל לפעילותה של הוועדה".

"אני שוב שולח את תנחומיי למשפחות שאיבדו את יקיריהם. זאת חובתנו לבדוק את האירוע ומה שקדם לו ויש כוונתנו לקיים את המחויבות הזאת לכל כחל ושרק", סיים אנגלמן. ביום שלישי כבר המבקר זירת האסון במירון ושמע עדויות על פרטי ההתרחשויות כליל ל"ג בעומר, והאזין לדבריהם ולטענותיהם של כלל הגורמים בשטח. ר' ברוך דייטש, מאנשי מירון אמר למבקר: "הבעיה המרכזית שגרמה לאסון, היא העובדה שגורמים שונים פעלו בכוח, ולא במוח. אין פרויקטור אחד, שאחראי על אירועי ל"ג בעומר במירון, ולכן הכל נעשה באמצעות הוראות מטעם פיקוד המשטרה, מה שגורם להתעקשות על קיום הפקודות למרות הדוחק והעומס שנוצר בשטח. בעקבות הצבת מחסום מברזל, הזרימה של מאות ואלפי האנשים נאלצה להיפסק, ואז כשאדם אחד נפל - נפלו רבים אחריו, והאירוע יצא מכלל שליטה".

עם תום סיורו במקום, מבקר המדינה מתניהו אנגלמן הדליק נר, לזכרם של הנספים.

במקביל, המפכ"ל רב ניצב יעקב שבתאי פנה באיגרת לכל השוטרים והמפקדים במשטרה בעקבות האסון במירון. "אובדן חיי אדם בהתכנסות שמהותה שמחה ותפילה הוא אירוע קשה לכולם ובוודאי לנו כאנשי משטרה אשר אמונים על שלומם וביטחונם של האזרח בשגרה ובחירום. אנו חותרים לחקר האמת ולהפקת לקחים מוסכלת ומאוזנת של כלל הגורמים המעורבים באירוע מורכב זה. אני פונה לכל אחת ואחד מכם השוטרים והמפקדים ומחוק יריכם כמי שעמלים לילות וימים לביצוע כלל המשימות מתוך שליחות הקרבה וסיכון עצמי".

יו"ר סיעת מרצ, ח"כ תמר זנדברג, פנתה לשר המשפטים ולרה"מ החלופי בני גנץ, בבקשה

הדרישה לוועדת חקירה

במקביל, בכירים לשעבר במשטרה קראו

הדרישה לוועדת חקירה

הדרישה לוועדת חקירה

במקביל, בכירים לשעבר במשטרה קראו

ODEL that's
052-6844811

אנסיכים שלך מגיע הכל

SARA TZABARI
PHOTOGRAPHY

להנציח רגעים בלתי נשכחים

ניו בורן | קייק סמאש | חלאקה | בת מצווה | הפקות | תדמית | צילומי חוץ

052-6102024

studiosaratz@gmail.com | www.saratz.co.il

ראובן ראובן
מתנדב זק"א בזירת האסון

עת בכי ותאניה

ראובן ראובן, מתנדב זק"א שעלה עם בנו בן השלוש כדי לחגוג לו חלאקה פרטית על ציונו של רשב"י במירון, לא שיער שליל ל"ג בעומר תשפ"א ייצרב בזיכרון העם היהודי כאחד האסונות הגדולים שידענו. בטור מיוחד הוא משחזר את זוועות הלילה הקשה בהר מירון: "נכנסתי אל שביל היציאה מהרחבה ומה שנגלה לעיני היה מחזה מחריד ביותר, גופות של ילדים ונערים לצידי השביל הצר, לצד כמה מבוגרים ואנדרלמוסיה של זוועה בלתי נתפסת במוח האנושי. בעוד הגופות מוטלות על הרצפה, במרחק של כמה מטרים אלפים עדיין רוקדים בעוצמה, וכמו ליבי מבקש ללא קול, תכבו את המוזיקה, לא עת שירה עכשיו, עת בכי ותאניה"

קבורה מהירה ככל האפשר, וכך במאמץ מפרך סיימנו טיפול באירוע מהקשים ביותר בתולדות המדינה.

הלילה מתחיל לתת אותות עייפות, אור ראשון ברקיע ומסביבי מתנדבים מסורים ישובים על המדרגות לאחר עבודת קודש נמרצת ומסורה. בעיניים שלהם אין מבע ואין מבט, כמו היו ריקות מתוכן, ההלם והתדהמה ניכרים בפניהם, כל אחד מכונס בעצמו ואני חושב שזה זמן לעכל, והמראות מתחילים להסתדר בזיכרון והכאב עולה לגרון. באתי לכאן כדי לחגוג, חגיגה פרטית וחגיגת ציבור, החגיגה הזאת כבר מזמן נאלמה דום, מרחוק אני רואה את ארגזי ציוד ההגברה מקופלים ומסודרים בשורה ארוכה, מה לציוד הגברה ולתופת הזאת? מבקרים אחרונים שעדיין לא התפנו לתחנות ההסעה מסתובבים בשטח ומחפשים תשובות, מנסים להבין ולעכל והאור שהציף אותם בתחילת הלילה כבה ונעלם, האבל והשכול השתלט על ההר, שוטרים ואנשי מד"א והצלה מותשים, רדומים אחד על כתפי השני בצירי הדרכים ואני מתהלך ביניהם נזכר במשפחתי שנשארה מאחור במתחם של זק"א במורד הרחוב. מה איתם אני תוהה, איך הסתדרו, הטלפונים הסלולריים לא מתפקדים ואני מחליט לרדת למטה לבדוק בשלומם.

בכניסה אישתי מקדמת את פניי ואני מזהה משהו עצוב בפניה, כמו כאילו היתה שם בזירה הנוראית. אני שואל אותה מה קרה, והיא מספרת לי על עשרות רבות של אבות ואימהות שהגיעו אליהם לנקודה לברר על ילדיהם הנעדרים, גם ילדים אבודים שהגיעו בוכיים מחפשים את הוריהם ואין מושיע להם. היא נקטה יוזמה והחלה לכרוז במערכת הכריזה שמות של הורים ושל ילדים, כריזה חזקה שנבלעה בבליל של יללות האמבולנסים וזעקות השבר של היורדים מן ההר. האירועים שהתרחשו במציאות נוקבת במרחק מה ממנה חלחלו לתודעתה דרך כל האובדים והנאבדים המבולבלים והכואבים שעברו דרך מתחם זק"א.

החלאקה של איתמר היתה חלאקה שתיצר לא רק בתודעת משפחתנו, אלא בתודעת עם ישראל. ל"ג בעומר תשפ"א יעמוד לנו לזיכרון עולם, נזכור את זכר הנספים ונכבד את זכרם, נפיק לקחים ונקבל על עצמנו שלא לשוב על טעות פעמיים. הלילה יורד ואנחנו מנסים להירדם ולמען האמת זה לא קל. הכול עולה וצף בזיכרון, קחו מילים אלו שנכתבו בעיניים טרוטות חסרות שינה ממני אליכם כמצבת זיכרון ליום מר ונמנהר.

יהי זכרם של הנספים ברוך וחקוק על לוח ליבנו לעד ותהי נשמתם צרורה בצרור החיים, אמן.

אנחנו בזירת אסון, וכן, זה אירוע לזק"א, יש כאן עשרות הרוגים, אני חושב לעצמי שאין לי באמבולנס כל כך הרבה שקיות גופה, לא חשבתי, לא דמינתי. נצטרך לשלוח מישוה למטה למחסן להביא עוד, אבל בינתיים כבוד המת. אי אפשר ככה, צריך לכסות אותם. קצין משטרה מבולבל קצת שמנסה להשליט קצת סדר ולארגן את הזירה, קורא לי ובעצה משותפת מחליטים לרכז בשלב ראשון את הגופות בבית הכנסת הסמוך לצורך זיהוי ראשוני. אנחנו מתחילים להרים אותם אחד אחד, הם כל כך קטנים, לא בגיל של מוות, צעירים שרק לפני דקות רקדו בדביקות על הרחבה למעלה, והנה הם כאן שוכבים על הרצפה, פניהם גלויות ואני מחפש איך לכסות אותם, לשמור על כבודם, אין לי די שקים עבורים. בזווית העין אני קולט וילונות ישנים ובלוי אומר תופס וילון גדול ובעזרת מתנדב נוסף מתחילים לגזור לפי הגודל, זה מספיק אני אומר לו, הם קטנים והמילים מצמררות אותי, אני עובד במרץ אבל המחשבות משוטטות, עדיין לא מחובר לגמרי למציאות האפקוליפטית הזאת.

אנחנו מבינים מהר מאוד שצריך לעבוד מהר, הלילה ליל שישי ומחר ירצו לערוך את ההלוויות לפני כניסת השבת, צריך עוד לעבור במכון לרפואה משפטית וזה לוקח זמן, ומתחילים לדון איך מפנים כל כך הרבה נפטרים בפרק זמן קצר, אני מעלה רעיון בפני הקצין הבכיר, מספר לו על משאיות הלוגיסטיקה שיש לנו במתחם, משאיות קירור, זה לא אידאלי אבל כך נקצר תהליכים ומה שעומד לנגד עינינו היא

מרכיעת שחקים ברקע, על מה הוא מדבר. אבל כמו בתרגולות הרבות שקיימנו, מה שצריך לעשות אני עושה. עולה לאמבולנס תוך שאני צועק לאשתי שתתפוס את עמדת המוקד שהתפנתה ותינתן יד לעזרה למוקדים, ואני מתחיל בנסיעה זהירה בין אלפי הולכי הרגל במעלה לכיוון הציון. בדרך אוסף איתי עוד שני מתנדבים שנקרים בדרכי, עוצר בכניסה לציון וממשיכים בריצה לכיוון אזור 41 שעליו דיווחו לנו.

כאן היום הזה מקבל אצלי ואצל כל בני משפחתי תפנית דרמטית. גם בגרוע שבתרחישי האימה, לא דמינתי את מה שיקרה כאן בהר מירון בעיצומן של החגיגות. למען האמת, כשהגעתי למקום, החגיגות עוד היו בעיצומן, המוזיקה עוד רגשה ויכולתי לחוש את פעימות האדמה מניטורי האלפים ברחבת הריקודים. נכנסתי אל שביל היציאה מהרחבה ומה שנגלה לעיני היה מחזה מחריד ביותר, גופות של ילדים ונערים לצידי השביל הצר לצד כמה מבוגרים ואנדרלמוסיה של זוועה בלתי נתפסת במוח האנושי. כן, גם לא במוח שלי שכבר חווה כמה זוועות, זו לא הזירה המתאימה, אלו לא הפצעים שאנחנו רגילים לראות, והסוריאליזם, אוי הסוריאליזם, כאן גופות על הרצפה ובמרחק של כמה מטרים אלפי רוקדים בעוצמה, וכמו ליבי מבקש ללא קול, תכבו את המוזיקה, לא עת שירה עכשיו, עת בכי ותאניה.

אני מסתובב לרגע בזירה מנסה להכיל את מה שאני רואה, אני מתנשף בקושי רב מן הריצה הקצרה שעשיתי לכאן, מנסה בכל דרך להסדר נשימה ואט אט חודרת לתוכי התודעה:

ל"ג בעומר תשפ"א ייחרט בזיכרונו המשפחתי לעד, היה זה יום מיוחד בו התכוננו לחגוג את טקס החלאקה של בנו איתמר היקר נ"י, כבר חודשיים קודם להתרגשות אופיינית של הורים צעירים לבן ראשון ויחיד החילוננו במסעות צילומי חלאקה, קניית ביגוד חגיגי, פעקאלאך לילדים, כיבוד עשיר לבני המשפחה, חגיגה במיטבה.

כאיש זק"א הייתה לי הפריווילגיה לשלב בין החגיגה הפרטית לחגיגה הכללית של המוני בית ישראל על הר מירון אצל ציונו של התנא האלוקי רשב"י. התמקמנו כל המשפחה בבית זק"א שבמעלה ההר, אני שילבתי בין תפקידי המבצעי לתפקיד האבא המאושר, יחד עם מתנדבי הארגון נפרסנו עם הציודים הנדרשים למקרה חירום, פתחנו ואיישנו את המוקד לאיתור נעדרים וילדים אובדים, זיוודנו את עמדות העזרה הראשונה הרפואית, נערכנו כראוי תוך תיאום עם שאר כוחות ההצלה והחירום בהר, נערכנו כי צריך להיערך אבל לצד ההיערכות המבצעית נערכתי עם משפחתי לחגיגה הפרטית שלנו, טקס החלאקה, שום דבר לא הכין אותנו למה שיבוא אחר כך.

השעה שעת לילה מוקדמת יחסית להתרחשויות בהר. עשרות אלפי העולים להר החוגגים את ההילולה וממלאים את הרחובות הצרים בחדרוה של שמחה, שמחה של מצוה, אווירה של התעלות באוויר, אנרגיה מחשמלת של ממש. מן הרמקולים בוקעת מוזיקה נוגה של טרום ההדלקה, אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח. והלב נמס לנוכח השירה המשתפכת המתחננת, הכמחה, השתפכות הנפש, איש ואשה ילדים וילדות כל אחד מתייחד עם קונו, לוחש שיח של בקשה ותחינה, מנצלים את הרגעים הקדושים האלו של קירבה לקב"ה לשפוך שיח ובקשה לפני מלך קל רם ונישא.

רעם התופים המקצבי מדליק את ההר, לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי... לכבוד התנא האלוקי אדונינו... והאוקטבות עולות, הקצב מתגבר והאדמה רועדת, אלפי החוגגים כמקשה אחת ובדבוקה אחת מנצלים מעלה ומטה, אחת, מי שלא חווה זאת לעולם לא יבין.

אני אווז במכונת התספורת ובקצב של המוזיקה והריקודים אני מתחיל את התספורת של חתן החלאקה הבן יקר שלנו, כשלפתע צלצול טלפון מטריד. על הקו אחד המתנדבים בשטח, ראובן, קרה משהו, יש החייאה במקום תתחיל להתקדם, החייאה?? מה קרה? אתה בטוח שאתה צריך זק"א בשטח? ראובן, הוא אומר לי בקול שמתחיל לקבל גוונים של פאניקה: יש כאן כמה החייאות במקום, תגיע דחוף עם האמבולנס כנראה שנצטרך לפנות גופות, ואני לא מעכל... גופות? מירון? מוזיקה

אוהבים לטפס?

גם אנחנו!

welcome to the **iClimb**
experience

בואו לקיר טיפוס

המדעים בירושלים

קירות טיפוס בהובלה

קירות טיפוס באבטחה אוטומטית

קירות בולדר מתחם כוח וכושר

חוגים ארועים ימי הולדת

קעמפים סדנאות ימי כיף

קורסים קבוצות מכירת ציוד

iClimb JERUSALEM

Sometimes Difficult
Never Impossible

אצטדיון טדי, מרכז הספורט דוד איילון 1 י-ם 02-6482264 www.iclimb.co.il

ההספד שריגש את כולם

הרב אביגדור חיות שבעצמו נפצע יחד עם בנו שמואל אמר בהספד על בנו יידיה שנספה באסון המחריד: "יידיה, התקבלת לישיבה מצוינת, אבל הקב"ה דאג לך לישיבה יותר טובה. אני גם הייתי במבחן הזה, אותי לא קיבלו. 20 שניות היו חסרים שיקבלו אותי לישיבה, לא הייתה לי מספיק פרוטקציה"

מאת: מנדי קליין

מספיק עם כל הפילוגים, לא נגיע עם זה לאף מקום, אנחנו יהודים, נתאחד, זה מה שהקב"ה רוצה מאיתנו, לא נלמד בטובות נלמד באסונות, אז הנה, פה כולם נמצאים, אם נשכיל לעשות את זה צעד אחד לפני זה נחסוך מאיתנו הרבה צער. יידיה, תתפלל עלינו!"

לאחר קבורת בנו, שוחח הרב אביגדור חיות עם כלי התקשורת ואמר: "אנחנו נמצאים כאן, בהלוויה של הבן שלי, כמו שידוע, הוא היה נעדר מחמישי בלילה. עד שהתברר שהוא פשוט נהרג, נהרג די במקום. לא פונה אפילו לבית חולים. זה הבן ששכב לידי על הרצפה, כשהיינו ברמפה למטה, כשכל המאסה של האנשים עלינו. זה הילד שצעק שמע ישראל ויודי, 'אבא אני מת', אז הנה ברוך השם הוא כאן, עם נקע ברגל אבל הכל בסדר.

"יידיה, לצערי הרב, לא שרד", אמר האב. "יידיה היה ילד צדיק, הוא היה ילד קדוש, ואם הוא היה רוצה שאני יגיד משהו זה דבר אחד: אנחנו, כולנו יש לנו מכנה אחד משותף, אנחנו יהודים, כרגע אנחנו לא מחפשים שום אשמים, אנחנו אנשים מאמינים ויודעים שמה שהקב"ה עושה - הוא יודע מה הוא עושה. זה כואב, מאוד, אבל דבר אחד אנחנו יודעים הוא מנהיג את העולם.

"אם יידיה היה פה עכשיו במקומי הוא היה אומר דבר אחד: רבותיי, בואו נתאחד, זה הזמן, זה המקום. אנחנו גדולים מאוד באסונות, אז כולם, אף אחד לא בודק איזה כיפה יש לשני ואם יש לו כיפה או אין לו כיפה ואיזה ציציות יש לו אם יש לו או אין לו, כולם עוזרים אחד לשני."

אחיו בן ה-10 של יידיה ז"ל, שמואל חיות, סיפר על רגעי האימה: "נפלתי וידעתי שיכול להיות שאני לא אהיה כאן. צעקתי 'שמע ישראל' מהלב. אחרי זה הבנתי שהשם מציל אותי, ישר הזעקתי את כוחות ההצלה שהצילו את אבא, ולאחר מכן אמרתי למטרה שיחפשו את אח שלי". האח הוסיף: "הרגשתי ביטחון ואמונה. הרגשתי שרק השם יכול להציל אותי. אין במי להאמין אלא בקדוש ברוך הוא. חשבתי שאלו הרגעים האחרונים, ובסוף הבנתי שהקדוש ברוך הוא מציל אותי."

שמה את האחות שלך, אחות שלך שנפטרה מיד בלידה, תכיר אותה שמה.

"אתה נמצא בישיבה של רבי שמעון, תכיר את כל הרבנים, הצדיקים והקדושים שדיברת עליהם, הלוואי, הלוואי ונוזכה להגיע לעשירית מהדרגה שלך, יידיה, דרגה של שמירת העיניים, דרגה של דיבורים, של לימוד, של קדושה, היית ילד קדוש יידיה. ילד קדוש.

"אתה נהרגת דקה אחר כך, בדיוק, בדיוק אחרי קבלת עול מלכות שמים מהאדמו"ר של תולדות אהרן, אתה נהרגת מתוך שיר שאני שר אותו לתלמידים כבר שבוע - וה' יודע למה, 'בזכות התנא האלוקי', שמה, שמה, בשיר הזה, אתה נהרגת. יידיה, אנחנו נמשיך ונתחזק בכל הכוח, תתפלל עלינו, עלי, על אמא, על אחים שלך, לא קיבלו אותי להיות איתך ביחד, אני לא ראוי, אני לא זכאי, תתפלל לקדוש ברוך הוא, תגיד לו: 'מספיק, די, תשלח את הגאולה כבר, מספיק'."

הזמן רבותיי, שלנו עכשיו להתחזק, להתאחד, עברנו תקופה ארוכה ואיזומה של קורונה, ועכשיו אסון כזה, הקב"ה מדבר איתנו. רבותיי תתאחדו, תפסיקו לחפור בציציות של השני, אנחנו יהודים, בראש ובראשונה, יהודים, על כסאות גלגלים בהלווייתו של יידיה ז"ל

הספד שכולו אמונה. הרב חיי תובנו שמואל על כסאות גלגלים בהלווייתו של יידיה ז"ל

על הרצפה, חסר 20 שניות שהייתי איתך נמצא עכשיו באותו מקום. יידיה, בכל התקופה האחרונה היה לך שיגעון של שיעורים, של ללמוד, של להספיק, הייתי מכבה לך את הנגן בשלוש בלילה, היית נרדם מתוך שיעורים, היית מחביא את הסיכומים בכרית.

"יידיה, התקבלת לישיבה מצוינת, אבל הקב"ה דאג לך לישיבה יותר טובה. אני גם הייתי במבחן הזה, אותי לא קיבלו. 20 שניות היו חסרים שיקבלו אותי לישיבה, לא הייתה לי מספיק פרוטקציה."

האב המשיך בהספדו: "רשב"י, זה אותיות שבריי בהלוויה של רבי שמעון, זה אתה כבר יודע יותר טוב ממני, גם כן נהרגו 45 אנשים, ולא סתם. אז נאמר לאחד התנאים, ש-45 האלה כיפרו על כל העולם כולו. יידיה, אתה קדוש, לא ידעתי להעריך מה היה לי ביד. אחרי מות קדושים אמור, אחרי שבנאדם הולך אז קולטים מי הוא היה." "יידיה, אנחנו נהיה חזקים", המשיך האב, "אנחנו נמשיך - אתה לא נפרד מאיתנו לעולם. עוד הילדה, גם אני וגם אמא, רכשנו חלקות לידך. אנחנו לא נפרדים, אחד מהשתיים, או שניפגש אחרי ה-120 או שניפגש בתחיית המתים שתהיה בקרוב. בינתיים, שלחנו אותך שגריר למעלה, תכיר

אביו של יידיה, אביגדור חיות שיבדל לחיים ארוכים, התראיין בבית החולים זיו בצפת מחדר האשפוז וסיפר: "היינו בהדלקת המדורה של חסידות תולדות אהרן, וברגע שראיתי שמתחיל להיות דחוס, פשוט התחלנו להתפנות מהאזור", סיפר. "הגענו לרמפה שמיועדת להליכה, ברגע שהגענו לקראת סוף הרמפה פשוט הגיע נהר שוטף של אנשים."

"נפלנו ומרגע לרגע התווספו עוד אנשים, ואתה קולט שאין סיכוי לזוז", הוסיף. "הבן שלי צורח לי וצועק שמע ישראל. אני מנסה לעודד אותו כשגם אני לא מרגיש דבר מהחזה ומטה. הגיע שוטר וצורח עליי תן לי את הידיים, התחננתי שיוציא את הילד. השוטר התחיל לבכות ולהקיא. הבנתי מה הוא רואה. כשאני הייתי על הרצפה - 20 שניות הפרידו בין זה שאהיה איתו ביחד כבר הייתי במצב של חוסר תחושה בכל הגוף. ידעתי שהסוף שלי קרוב. אני הייתי על הרצפה כשכל המסה שכל האנשים שנפלו נמצאת עלי ועל הבן שלי. ברגע האחרון הצליחו להוציא אותי."

בהלוויה ספד האב: "יידיה, אני לא אמור להיות בהלוויה שלך, אבא לא נמצא בהלוויה של הבן שלו. יידיה, אתה היית הרבי'ה שלי. 'אבא, אתה רוצה להיות דיין - למה לא פתחת את השולחן ערוך השבוע'. 'אבא, את השיעור לא הקלטת מספיק בשמחה'. 'אבא זה לא מתאים לך'. אתה היית הרבי'ה שלי, יידיה. אתה היית המחייב שלי, מאז שנולדת עד היום. 'יידיה ביום חמישי בבוקר, ניגשת לחדר שינה ודפקת, אמרת לי: 'אבא, אני הולך למקווה'. אמרת לי: 'מה פתאום מקווה? על מה? מה קרה? היום זה לא יום שישי, אני לא מרשה ללכת לא ביום שישי... הנשמה שלך הרגישה טוב מאוד מה הולך להיות..."

יידיה, בשבת, השבת הכי קשה בחיים שלי, אני הפכתי עולמות ביום שישי שהלוויה שלך תהיה כבר ביום שישי אבל אתה לא הסכמת. אתה לא הסכמת, דאגת שישלחו משהו אחר במקום. היתה הלוויה כבר ביום שישי, אתה רצית, אתה התעקשת שאני יהיה, הנה באתי, אני כאן יידיה. אני כאן, אני איתך. היינו שם

תחילת הקורס
5.6.21 כ"ג סיון

בין השעות
17:30-20:45

מס' המפגשים
15

לגברים
בימי חמישי

לנשים
בימי רביעי

מתקשה למצוא עבודה? נמאס משכר מינימום!! לא עוד!
הזדמנות ללמוד מקצוע מבוקש ויציב שלא נפגע בתקופת המשבר

רפרנט/ית חסכון ארוך טווח

בקורס נכשיר אותך לטפל בעולם החיסכון ובנכסים פיננסיים.
הקורס יקנה מיומנויות ופרקטיקה כדי שתוכלי להשתלב בשוק העבודה,
בחברות הביטוח, סוכנויות ביטוח ובבנקים.

עד 50% החזר כספי מעלות הקורס
לבוגרים אשר ישולבו באמצעותנו בהשמה תעסוקתית

מכללת פתח תקוה
האוניברסיטה שלך בעיר

מכללת פתח-תקוה

לפרטים והרשמה 054-4755946 אתי | מכללת פ"ת, רח' שח"ם 64

*הקורס בהנהלה חרדית

תצמתי עלינו!

לצוות מנצח במחלקה החדשה
והאיכותית לשימור תורמים חוזרים

דרושיות

נציגות

שרוצות לצמוח ולהרוויח!

Gilzi

המחלקה ממקמת במשרדינו המרווחים
ברחוב כהנמן - גרנד הול
המתאימים במיוחד לתקופת הקורונה

בהתאם
להנחיות

הדרכה
וליווי

35 ש"ח
לשעה

צוות
מנצח

בונוסים
גבוהים

אווירה
ביתית

משרת אים: 9:30-14:00

מוזמנת להתקשר (:

077-2309997

המשרד פועל בהתאם להנחיות
של משרד הבריאות ובעל התו הסגול
להעסקת עובדים. עמדות מונעות רסס

לתת תקווה
LATET TIKVA
מרכז ארצי לעזרה וסיוע לילד

כתב אישום

לפגוש את בכירי המשטרה לשעה משותפת של נשנוש בורקסים ולשחרר הודעות לעיתונות בקצב של תקלות במפעלים סודיים באיראן. זה לא משנה כלום ושום דבר.

למה בכל אופן מגיעה להם סטירה? התשובה פשוטה, עצם ההתעסקות האובססיבית בנושא היא סטייה מוחלטת מהשליחות הציבורית שלהם. כשהחרדי הממוצע שלשל בקלפי ג' או ש"ס הוא עשה זאת גם בגלל הוראתם של גדולי ישראל, אבל גם מתוך מטרה שהנבחרים יילחמו עבורו בוועדת הכספים ובמשרד השיכון, במשרד הפנים ובמשרד הדתות. שישמרו על הסטטוס קוו הדתי וישגו תקצוב הוגן ושיוניני לחינוך החרדי.

אין למצביע החרדי שום עניין בבזבוז אנרגיות על שטריות, על משהו שהיה קורה ממילא – בלי או עם מעורבות הח"כים החרדים. גזירת הקופונים הפרטית היא עניין שלא רלוונטי לבוחרים, וממילא, העיסוק המוגזם בעניין מירון הוא פופוליסטי וילדותי. אם לסכם זאת במילותיו של אחד מח"כי יהדות התורה, אחרי ישיבת הסיעה בהשתתפות רה"מ - בה מילא נושא מירון את עיקר הנפח (והרבה לפני האסון): "ישבתי והסמקתי מבושה, רה"מ בצעד היסטורי מגיע לישיבת הסיעה והוא יודע טוב מאוד שהוא צריך אותנו. זה הזמן לנצל אותו ולהוציא הבטחות משמעותיות, להעלות נושאים קריטיים. במקום זה מקשקשים לו על מירון?"

מדים מוכתמים בדם

האשמה המרכזית היא משטרת ישראל, חד וחלק. היא הגוף האחראי, השולט בשטח והיחיד שביכולתו ובאחריותו למנוע אסונות מסוג זה. המשטרה היא היחידה שמוסמכת למנוע את קיום האירוע מלכתחילה, וגם בדיעבד, היא זו שיכולה להגביל תוך כדי אירוע את מספר המשתתפים, או לווסת אותם בין המתחמים השונים בהר.

« לקח אחריות על האירוע. ניצב שמעון לביא

באותם ימים ואולי מסיבות אחרות, ההשקעה הכושלת ירדה לטמיון. למירון, מדי שנה, מגיעים יותר מבקרים מחו"ל מאשר כלל התיירות הנוצרית לישראל באותה שנה. אל תנסו לנחש כמה המדינה משקיעה במקום, כי זה פחות ממה שיעלה על דעתכם.

ההזנחה מתחילה כבר בגישה ליישוב, כביש מפותל ומיושן שלא בנוי להכיל עומסי תנועה או לנקז רבבות במקרה חירום. היא נמשכת בכללן, בחוסר אכפתיות, במבנים על סף קריסה, באלתור על גבי אלתור לכל אורך ורוחב השטח.

נכון, ישנם כמה אינטרסנטים חמדנים, המייצגים הקדשות שאבד עליהם הכלח עוד בזמן הטורקים, ולא ברור לאף אחד מדוע ולמה ומכוח מה יש להם איזו 'חזקה' במקום. במדינה מתוקנת, הם היו נבעטים מזמן ולאחר מהציון ומחפשים פרנסה בעוקץ מסוג שונה. רק בישראל הם יכולים לגרור את המדינה לבג"ץ, לעכב את הפקעת המקום במשך שנים ולבסוף להגיע להסדר מפוקפק מול היועמ"ש.

זה הזמן לעשות ניקוי אורוות יסודי, להעיף מהאתר כל מתנחל או הקדש מפוקפק, להשליט עליו גורם ממשלתי מסודר ולשפץ את המקום מהמסד ועד הטפחות. אין שום סיבה שהאתר השני בחשיבותו מבחינת הציבור החרדי יהיה נוח פחות מרחבת הכותל המערבי בירושלים.

סטירה מצלצלת

לפוליטיקאים החרדים מגיעה סטירת השכמה, והם קיבלו אותה ובגדול. הדגש כמוכח על אלו שעסקו בהגזמה בענייני מירון, החל מדרעי וכלה בפרוש וליצמן. למעשה, קטטת הקרדיטים השנתית (שלא מעסיקה איש, למעט הנציגים עצמם ודובריהם המסורים) הפכה גם לסוג של לקיחת אחריות בדיעבד, אף שאין לה שום בסיס במציאות, או בתרגום חופשי: לא קרדיט ולא אשמה.

לנציגות החרדית אין שום כוח או השפעה אמיתיים על החלטת משטרה. בדיוק כמו שנציג חילוני לא יכול לאלץ את המשטרה לאפשר נוכחות של חצי מיליון צופים באצטדיון כדורגל (להבדיל, כמוכח), כך לנציגות החרדית אין שום אפשרות לאלץ את המשטרה לקיים אירוע בהיקף שלדעתה עשוי לסכן חיים. המעורבות החרדית בסוגיית מירון השנה התמקדה אך ורק בסוגיית הקורונה, ובצדק רב: אין שום סיבה בעולם להטיל מגבלות קורונה על הילולת רבי שמעון בלבד, בזמן שהחיים בכל שאר המדינה חזרו למסלולם. ההיגיון הבריא והשכל הישר ניצחו את העקשנות התמוהה של נציגי משרד הבריאות והממשלה אפשרה פחות או יותר קיום במתכונת קבועה של האירוע. הבעיה כמוכח, היא בדיוק אותה מתכונת קבועה. ושם, לנציגים החרדים יש אפס השפעה. הם יכולים לקיים סיור מצולם בשטח ולהצטלם בשלל פוזות על הרמפות של 'תולדות אהרן',

זהו כתב אישום שנכתב בדמם של יוסי ושל ישי, זהו כתב אישום שנכתב בדמם של מוישי ושל יהושע ושמחה בונים, זהו כתב אישום שנכתב בדמם של ארבעים וחמישה קורבנות אדם טהורים, זהו כתב אישום שנכתב בדמעות אלמוניות ויתומים, בדמעות הורים שכולים. זהו כתב אישום שנכתב בהשראת האירועים הקשים, וכנראה, הבלתי נמנעים. זהו כתב אישום כלפי המערכת - הממשלה לדורותיה, משרדיה השונים והגופים הממשלתיים האמונים על ניהול הקבר, על שלל ההקדשות ובעלי האינטרסים.

זהו כתב אישום כלפי הפוליטיקאים החרדים, שחיבתם לעיסוק בזוטות מן הידועות היא. שעסקו בחודש האחרון בקטטות אינסופיות על ה"קרדיט", קרדיט שממנו יברחו כעת כמו מאש.

זהו כתב אישום כלפי הציבור שלנו, כולנו, שקצת "איבד את זה", בלשון המעטה. כלפי אנשים שהפכו עיקר לטפל ותפל לעיקר, כלפי מי שמוכח להקריב את קדושת החיים בשביל ערכים מפוקפקים וחלופיים.

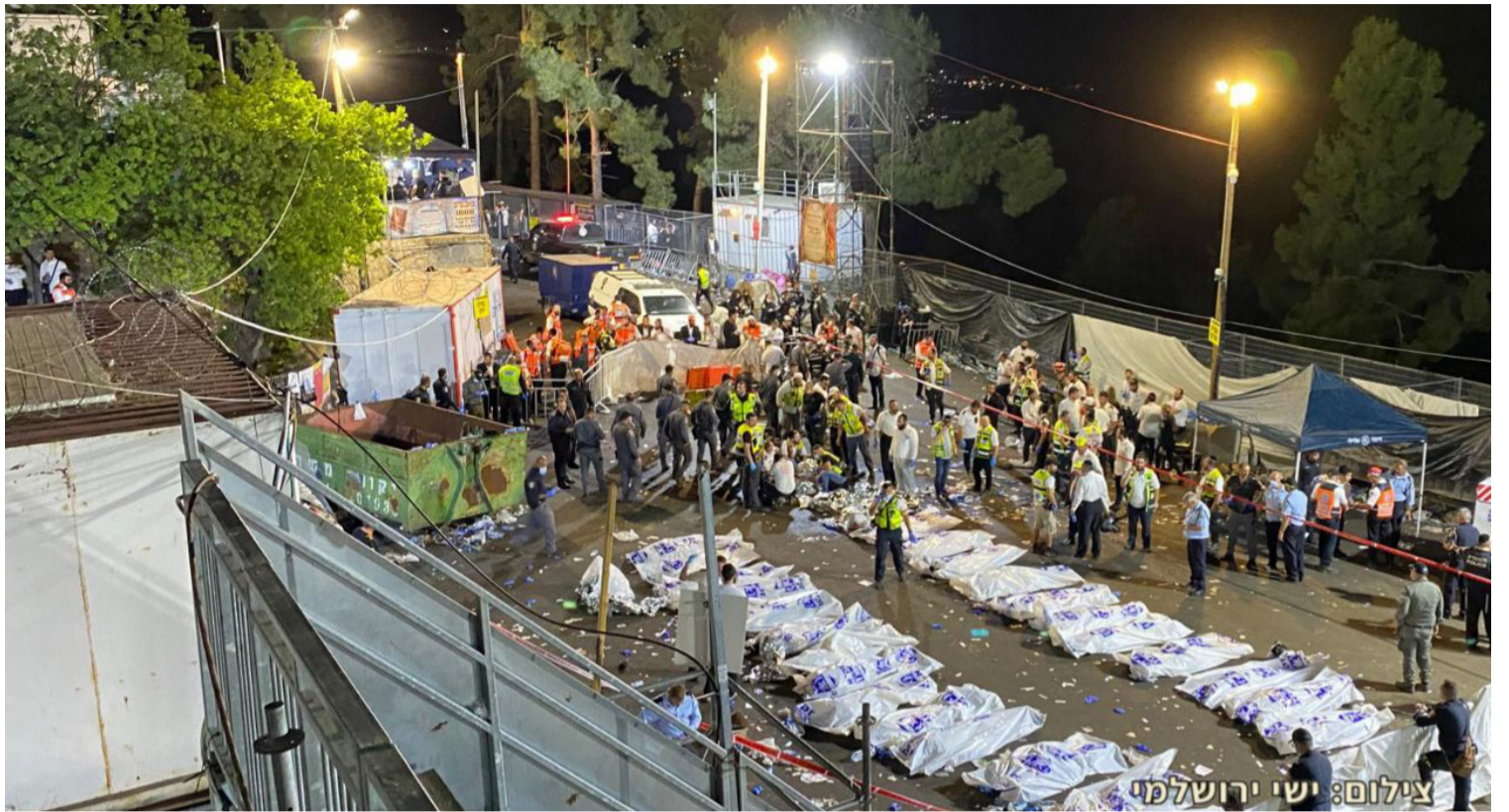
זהו כתב אישום כלפי המשטרה, גוף חסר אחריות ועבש, עמוס ביורוקרטיה רקובה ותיורזים למכביר. אותם שוטרים שהיכו נער מיוחד חסר אונים או גררו ישיש מעורער בנפשו באישון ליל לחקירה וזנחו אותו לסכן את חייו, ולא שילמו על כך את המחיר. הם אותם שוטרים שמנסים "לשלוט באירוע" במקום להכיל ולעזור.

זהו כתב אישום כלפי המכון לרפואה משפטית, שאולי נגמל מנטייתו הפתולוגית מהעבר לגנוב חלקי גופות, אבל נותר חסר אנושיות וללא מינימום של רגישות וכבוד המת.

לפחות כמו המילניום

האשם הראשון והעיקרי בכשל המערכתי של אירועי מירון, בעובדה שכבר יובל שנים אחד המקומות היותר מתיירים בישראל נראה כמו סניף של חרייה ביום ורוד, היא ממשלת ישראל, בדגש על שלושה משרדים – משרד האוצר שרואה באחזקת מירון נטל תקציבי מיותר, משרד הדתות שניהול המקום התגלגל לפתחו ומשרד התיירות שלא עשה את הדבר המתבקש ביותר ולא טיפל באתר הכי רווחי לתיירות בישראל.

לשם השוואה, לפני קצת יותר מעשרים שנה, רגע לפני ה'מילניום', השקיעה מדינת ישראל עשרות מיליוני שקלים בהכשרת תשתיות והקמת מלונות מתוך איזו ציפייה דמיונית למיליוני תיירים נוצרים שיציפו את ישראל. אולי בגלל הטרור שהשתולל

מחיר בלתי נסבל, פינוי הנפטרים במירון | צילום: ישי ירושלמי, בחדרי חרדים

חלפו מאז הלווייתו של מרן בעל 'שבט הלוי' וצ"ל, שש שנים מאז 'אסון המדרגות', בו נהרגו שני צעירים שנדחקו למוות. שש שנים וכאילו לא למדנו כלום.

זה חוזר על עצמו בהלוויות, בהפגנות, בכנסים, באירועים וגם בהילולה במירון. אנשים נדחפים ונדחסים זה על זה, במרווחים מסוכנים שעשויים לגרום אסון במקרה של הימלטות, שריפה או כפי שנוכחנו השבוע, תנועה פתאומית לעבר היציאה. לעולם לא נדע מי היה הדוחף הראשוני שאפקט הפרפר שלו הוביל לקריסה במירון, זה יכול להיות כל אחד ואחד מאותם עשרים אלף איש שנדחקו למקום צר, בחוסר אחריות אישית כבד מנשוא.

שוטרים הרביצו, היכו, בעטו ודחפו מכל הבא ליד בכל רחבי ההר. גם בעלי אישורים ואפילו חברי כנסת או דמויות פוליטיות בכירות ספגו מנחת זרועה של המשטרה. אותם שוטרים שהורגלו לחבוט בחרדי כי הוא כזה, עשו את מלאכתם 'נאמנה' גם בליל ההילולא. המשטרה כדרכה ביקשה רק "לשלוט באירוע" ולא חלילה לכוון אותו ולסייע בלבד

ועדת מריחה

הדיון הלוהט כרגע הוא שאלת הקמתה של ועדת חקירה שתבחן לעומק את הנושא. בישראל, הקמת

ועדת חקירה היא שיטה מצוינת למסמס נושא, או לחילופין לייצר חיסול חשבונות מוזמן מראש. אין לנו שום עניין ושום תוחלת, לא במסמס הסוגייה ולבטח לא בחיסול חשבונות אישי.

הפתרון אינו נעוץ באינסוף חקירות ובדיקות, העובדות ידועות, הפרטים מוכרים לכולם, הצורך בהול. הלאמה מיידית של השטח, התאמתו לאירועים גדולים יותר, חינוך מאסיבי של כל שוטר שבא במגע עם המגזר החרדי ואם צריך, השלכות אישיות על הקצינים שניהלו את אירוע מירון ועל המנהלים שאישרו את קיומו. נסתפק בזה.

אחד ואחד בשרשרת הזו צריך להיבדק לעומק, האם התריע? האם התנגד? האם פעל נכון בשטח? כמה אחריות ישירה יש לו לרשימת הכשלים הבלתי נגמרת שהייתה כאן.

גם המכון לרפואה משפטית באבו כביר זכאי למנת ביקורת. אין שום סיבה בעולם שמשפחות אבלות וסובלות יחכו כמעט יום שלם לזיהוי רשמי של גופות יקיריהן ושחרורן לקבורה. בערך מהרגע הראשון ידעו במכון עד כמה חשוב למרבית המשפחות לסיים את הקבורה לפני שבת ולא להלין את הנפטרים. בערך מהרגע הראשון התנהלו שם בשלומיאיליות ובעצלתיים.

זה כולל את היחס הלא מכבד כלפי המשפחות, שנאלצו להמתין מחוץ לשער המכון שעות ארוכות בחום של גוש דן. זה כולל את השגיאות המביכות ברגע האמת, כשלפחות בשני מקרים נמנעה בדקה ה-90 קבורה של הגופה הלא נכונה. וזה כולל בעיקר את העקשנות על קוצה של ביורוקרטיה. יש מצבים שאפשר וצריך לעגל פינות, אלו בדיוק הפינות שצריך לעגל (ולא בנושא כמו קיום האירוע, למשל).

אבל אשמים אנחנו

ולבסוף, עלינו להפנות אצבע מאשימה כלפי עצמנו, כולנו.

אינני מתכוון להלקאות עצמיות של מחשבי חשבונות שמים, אין לי מושג אם יש קשר בין הזלזול החלקי בכללי הזהירות בקורונה שנטל את חייהם של כמה וכמה יהודים מבוגרים לאסון הנוכחי, או שמא בשמים בחרו לאותת לנו דווקא על השלכת הסטנדרים בגבעת ישיבת פוניבז'. קטונתי. אבל כן אפשר לעשות חשבונות ארציים ופשוטים. לא צריך להיות גאון גדול כדי להבין ששטח שמיועד ביום כתום לשלושת אלפים איש בדוחק, לא יכול ולא אמור להכיל עשרים אלף איש. הביטוי התלמודי "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק" מתייחס להכרעה בענייני גיטין, ואינו מהווה הרשאה להיכנס למצב של סכנת נפשות.

כציבור, יש לנו נטייה להקל ראש בעניינים מסוימים, בפרט כאלו הנוגעים ל'שישה מתכסים בטלית אחת'. אנחנו נוטים לשכוח שהשטח של עומדים צפופים ומשתחוים רווחים (שהופיע השבוע, הפלא ופלא, בדרך היומית) היה רק בבית המקדש, וגם שם נפגע פעם אחת יהודי מבוגר אחד ומאז האירוע צוין לדורות כ'פסח מעוכין'. והרי כבר שילמנו מחיר דמים, שש שנים וקצת

המשטרה אשמה כמעט בכל שלב, היא אשמה בעצם אישור האירוע, היא אשמה בפיקוח על המבנה הבטיחותי שלו, היא אשמה בלחץ לקיים מספר מצומצם יותר של הדלקות – מה שבדיעבד הוביל לריכוז של כל העומס בנקודה אחת, היא אשמה בכך שלא דאגה לפחות ליציאה נוספת ממתחם ההדלקה של 'תולדות אהרן' (ורצוי יותר: כניסה ויציאה נפרדות), היא אשמה בחוסר התיאום בין השוטרים בתוך המתחם לשוטרים בחוץ והיא אשמה בחוסר הכנה של השוטרים בהר להתמודדות עם הסיטואציה ועם הקהל.

שמעתי בשבוע האחרון כמה וכמה גרסאות על מעורבותם של השוטרים בשטח, היו שהאשימו אותם בחסימת היציאה ובאחריות ישירה לאירוע והיו שטענו אדרבה, שהם הוזעקו לאחר שהאירוע החל וניסו לגלות תושייה ולחלץ את הלכודים. כך או כך, דבר אחד שמעתי שוב ושוב, עד לאותו רגע היה יחסם של חלק מהשוטרים למשתתפי ההילולא נחות בלשון המעטה.

היו שוטרים שהרביצו, היכו, בעטו ודחפו מכל הבא ליד בכל רחבי ההר. גם בעלי אישורים ואפילו חברי כנסת או דמויות פוליטיות בכירות ספגו מנחת זרועה של המשטרה. אותם שוטרים שהורגלו לחבוט בחרדי כי הוא כזה, עשו את מלאכתם 'נאמנה' גם בליל ההילולא. המשטרה כדרכה ביקשה רק "לשלוט באירוע" ולא חלילה לכוון אותו ולסייע בלבד.

אפשר להאשים בעקיפין גם את ההסתה המתמדת כלפי הציבור החרדי מצד פוליטיקאים וכלי תקשורת שונים, הסתה שמחלחלת ברגע האמת לתת המודע של השוטר בקצה השרשרת. סביר להניח שהוא לא חושב או מתכוון במוצהר לפגוע בחייהם של חרדים, אבל לא מן הנמנע שחלפה בראשו לרגע המחשבה שאפשר "לשלוט אותם על מריצה למזבלה". העובדה היא שיחס כזה לעולם לא היה עובר בשתיקה – ולפיכך גם לא מתרחש מלכתחילה – כלפי שום ציבור אחר בישראל, ערבים או אתיופים, מפגיני בלפור או חיילי להב"ה, אף אחד מהם לא היה מוריד את הראש וסופג.

אני לא מקבל את הניסיון לדחוף את האחריות כלפי מעלה בשרשרת הפיקוד. השר לביטחון פנים אמיר אוחנה נמצא בתפקיד בקושי שנה ואין לו שיג ושיח עם גורמי המקצוע, המפכ"ל מכהן בתפקיד עוד פחות והוא הגיע מהאזור הלא קשור של מג"ב. מי שאחראים ואמורים להכיר את הפרטים לעומק הם מפקד המחוז שמעון לביא (שלקח אחריות פומבית, כנדרש) וממנו ומטה עד לרמת השג. כל

מהלוויה להלוויה: 45 הנספים באסון הטראגי במירון הובאו למנוחות בהלוויות רוויות כאב ויגון

שבת משוש ליבנו

הבחור שרק התארס ולא זכה להיכנס מתחת לחופה, האבן הצעיר שבתו היחידה נולדה רק לפני שבועיים, הטרגדיה הכפולה של משפחות אלחדד-שארף ואנגלרד עם מותם של שניים מילדיהם, המחנך שתלמידיו בת"ת כבר מתגעגעים אליו, ועוד עשרות אברכים, בחורים וילדים המקפלים סיפורי חיים וכאב עצום שנפער עם הסתלקותם הטראגית • עוד שם, עוד הרוג, עוד משפחה מרוסקת, עוד יתומים, עוד אלמנות, עוד הורים ואחים שכולים, עוד מעגל חברים שמתקשה לעכל את הבשורה הנוראה מכל: 45 הנספים באסון מירון הובאו למנוחות בהלוויות רוויות כאב ויגון

רחמסטריווקא ומגיד שיעור בישיבת 'מאור עיניים' רחמסטריווקא בביתר. השאיר שמונה יתומים. מסע הלוויה התקיים בערב שבת בשעה 17:00 משמגר להר המנוחות שם נטמן.

אסון כפול בשפחת אנגלרד: הבחור החשוב **משה נתן נטע אנגלרד** ז"ל בן 14 ואחיו **יהושע אנגלרד** בן 12 בלבד. שני ילדים צעירים שרק ביקשו לנסוע להתפלל על ציונו של רשבי" בליל ל"ג בעומר ולא שבו. משה נתן נטע למד בישיבת 'מאור עיניים' רחמסטריווקא בירושלים, ואחיו הצעיר יהושע למד בת"ת באבוב.

האבא הרה"ג רבי יצחק מנדל אנגלרד בנו של אב"ד דאברא הגאון הצדיק רבי חיים מאיר אנגלרד זצ"ל, וחתנו של הפוסק הנודע הדיין הגה"צ רבי נפתלי הירצקא פרנקל זצ"ל, הילדים הינם צאצאים של בעל העטרת משה' ממאקווא זצ"ל. האבא משמש כראש כולל באבוב בירושלים. בהלוויה רוויית כאב ויגון השתתפו רבים ממכרי המשפחה המפוארת. מבית הלוויות שמגר יצא מסע הלוויה להר המנוחות שם נטמנו שני האחים.

הבחור **משה לוי** ז"ל בן 14 מרחוב הרב גניחובסקי בשכונת קרית הרצוג בבני ברק, בנו של האב"ד הרב דוד לוי שיחי". אמו שתחי' בתו של הרופא משה שרם ז"ל מבני ברק. הוא למד בתלמוד תורה 'אמרי דוד' בשכונה והנסיעה למירון הייתה כפרס על כך שהתמיד בלימודיו. הלוויה יצאה מבית הוריו בקרית הרצוג לבית העלמין ירקון שם נטמן.

הבחור **נחמן קירשבוים** ז"ל מבית שמש מחסידי ברסלב, בן 16, בנו של הרה"ג אליהו קירשבוים שליט"א. מסע הלוויה התקיים ביום שישי בשעה 18:00 בהר המנוחות שם נטמן.

האחים ממשפחת אלחדד-שארף, **משה מרדכי** ז"ל בן 12 וחצי לומד בת"ת מכוונקא בעלזא בירושלים, ואחיו **יוסף דוד** ז"ל בן 18, תלמיד ישיבת 'עמלה של תורה' תושבי ירושלים, האבא שיבלחט"א הרב מאיר נחמן אלחדד-שארף, מסוכני הנסיעות המוכרים בציבור החרדי. האחים נטמנו במירון במסע הלוויה רווי כאב שהתקיים בחצות הלילה במוצאי שבת.

הבחור **דובי שטיינמן** ז"ל תלמידי ישיבת מיר בירושלים בן 21, זוהה על ידי קרוב משפחתו המתגורר בארץ. דובי ז"ל שהתגורר במונטריאל בקנדה, נטמן בישראל לאחר שהודעה נמסרה להוריו. המנוח הוא קרוב משפחתו של הנגיד לייזר שינר ממונסי.

נולד בירושלים לאביו הרה"ח ר' שמואל גולדברג מחסידי שידלובצא ואמו מרת מרים שתחי'. בבחרותו למד בישיבת נזר התורה בירושלים. הותיר אחריו ארבעה יתומים.

הבחור **משה בן שלום** ז"ל בן 20 תלמיד ישיבת פוניבז' בבני ברק. מתגורר ברחוב הרב הירש 4 בבני ברק, הוא נכדו של הגאון רבי ישראל ברוך בן שלום זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' לצעירים.

האב"ד הרב **יונתן חברוני** ז"ל בן 27, מבאי בית המדרש הקבועים בבית המדרש גבעת שמואל. אב לשלושה ילדים, שחבריו לבית המדרש מעידים כי היה שקוע תדיר בעולמה של תורה.

הבחור **ידידיה אשר פוגל** ז"ל בן 22 וחצי תלמיד ישיבת ההסדר רמת גן, תושב קריית משה בירושלים. בהוראת ראש הישיבה הרה"ג יהושע שפירא פורסמה לתלמידים ביום שישי ההודעה הבאה: "אחרי שעות שכולנו כאיש אחד בלב אחד עמדנו דרוכים לדרוש את שלום חברנו אנו נאלצים להודיע בכאב עמוק על פטירתו של אהובנו ידידה פוגל ז"ל. מזמינים את כולנו לשבות יחד בשבת קודש בדיבוק חברים עם ראש הישיבה הרב יהושע שפירא והצוות. כמובן שמי שנכון לו חיק המשפחה התומכת אז זה בהחלט אפשרי. בכאב עמוק ואהבה רבה בית הישיבה".

האב"ד הרב **יהודה לייב רובין** ז"ל בן 27 תושב בית שמש, בנו הצעיר של הסופר המיתולוגי הרב יום טוב רובין העורך האחראי של עיתון 'המבשר'. למד בבחרותו בישיבת 'קול תורה' בירושלים. חתן הרב הגאון רבי יצחק מאיר הגר, רב בית הכנסת חניכי הישיבות רמת בית שמש ב'. הרב רובין ז"ל הותיר אחריו שלושה יתומים. מכריו מספרים על ת"ח עצום וכמי שהיה בודק חברות של בחורי ישיבה בשל בקיאותו האדירה. הלווייתו התקיימה בערב שבת בשעה 17:00 מבית הלוויות שמגר בירושלים להר הזיתים.

האב"ד הצעיר ר' **חיים עוזר סלר** ז"ל בן 24 משכונת נווה יעקב בירושלים בן הרב הגאון רבי שלום סלר מרחוב הרב סורוצקין בבני ברק, בוגר ישיבת פוניבז' וחתן הרב הגאון רבי יצחק לופליאנסקי ראש ישיבת 'נחלת יאיר' במיצד. שבועיים לפני האסון נולדה בתו היחידה. מסע הלוויה התקיים במוצאי שבת בשעה 23:00 מבית הוריו ברחוב הרב סורוצקין 7 לבית החיים ויזניץ בבני ברק שם נטמן.

האב"ד הרה"ג רבי **שמואל צבי קלגסבלד** זצ"ל בן 43 תושב העיר ביתר ראש כולל

הבחור **אליהו כהן** ז"ל בן 16 מחסידי ברסלב ביתר עילית תלמיד שיעור ג' בישיבת היכל אברהם לעלוב בעיר. בעבר התגורר במודיעין עילית וכיום בביתר. הוא נכדו של הרה"ח רבי משה כהן משכונת רמות וחסידי דושינסקיא.

המחנך הדגול והיקר **רבי שמעון מטלון** זצ"ל מחשובי חסידי ברסלב בן 37 מלמד בתלמוד תורה 'חניכי הישיבות' נתיבות שלום. בתלמוד תורה מספרים על ר' שמעון ז"ל שהיה מבני עלייה, רודף צדקה וחסד, עבד ה' אמיתי, אשר כל חייו מסירות נפש, קדושה ודבקות בה' יתברך, בעל מאור פנים ואהבת ישראל, שמחה ואמונה היו מנת חלקו, ומהם הרעיף והקרין על כל סובביו. בביתו היה מתפלל בקהילת חב"ד בשכונת הדקל.

האב"ד הצעיר ר' **שמחה בונים דיסקינד** ז"ל בן 23 מחשובי האברכים של חסידות גור ברמה ג' בבית שמש, הוא בנו של הרב יעקב פסח דיסקינד מחסידי גור בחיפה וחתנו של הרב צבי בינקה מחסידי גור בירושלים ושדכן מפורסם. הלווייתו התקיימה בחיפה שם נטמן בבית הקברות המקומי בעיר.

האב"ד הצעיר ר' **אליעזר צבי יוזעף** ז"ל בן 26 מחסידי סאטמר בארה"ב, בנו של הרב יום טוב הלוי יוזעף שהתגורר בעבר בירושלים. הותיר אחריו ארבעה ילדים יתומים ועל אף שגופתו זוהתה כבר ביום שישי, הלווייתו התקיימה במוצאי שבת והוא נטמן ביישוב מירון, לא הרחק ממקום האסון בו נספה.

הרב החסיד **רבי חנוך סלוד** ז"ל מחסידי גור בעיר אשדוד בן 52. הוא נודע כאב"ד ירא שמים שהיה שדכן מפורסם וחסידי נלהב לבית גור. המנוח הוא גיסו של ח"כ ישראל אייכלר והלווייתו התקיימה באשדוד בערב שבת.

הבחור **פנחס מנחם קנובלוביץ** ז"ל מארה"ב בן 23, תלמיד ישיבת מיר בירושלים התארס לפני חודש. אביו, הרב דוד קנובלוביץ מתגורר בניו יורק. פנחס מנחם ז"ל התארס עם בתו של הרב שלמה חיים רוזמרין מניו יורק. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת מבית הלוויות שמגר בירושלים דרך בית המדרש גור להר המנוחות שם נטמן.

הרב החסיד ר' **אלעזר מרדכי גולדברג** ז"ל בן 37 מרחוב החוזה מלובלין בביתר עילית מחסידי שידלובצא ומלמד בת"ת 'אדרת אליהו' בביתר.

מאת: יוסף טולידנו

הזמר החסידי הצעיר ר' **שרגא גשטטנר** ז"ל בן רבי חיים גשטטנר מחסידות סקווירא במונטריאל שבקנדה ותומך תורה מפורסם. אמו מרת שושנה שתחי' ביתו של ר' אבי סיני ז"ל מבני ברק שהיה בעל למכירת מוצרי חשמל בבני ברק. שרגי ז"ל חתן רבי מרדכי דירנפלד ממונסי, הגיע לארץ לל"ג בעומר והגרוע מכל קרה. הלווייתו התקיימה ביום ראשון בצהרית מבית הלוויות שמגר בירושלים להר המנוחות שם נטמן.

האב"ד הצעיר הרב **ישראל אלנקווה** ז"ל בן 24 מהקרית החרדית בבית שמש אב לשני ילדים ובן דודו של יבלחט"א הרה"ג יצחק בצרי. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת בשעה 23:30 מבית העלמין המקומי, ברחוב דרך החיים בבית שמש.

האב"ד הצעיר הרב **מנחם אשר זקבך** ז"ל בן 24 משכונת ברסלב במודיעין עילית בוגר ישיבת תורת זאב סולובייצ'יק ואב"ד כולל בישיבת 'עטרת שלמה' בקרית ספר. משפחתו מתגוררת בשכונת קרית הרצוג בבני ברק. אביו יבלחט"א הרב מאיר זקבך מכהן כראש המכינה בישיבת 'פאר משה' בפתח תקווה. הלווייתו התקיימה ביום שישי בשעה 15:30 מבית הוריו ברחוב הרב גניחובסקי 29 בשכונת קרית הרצוג בבני ברק לבית החיים סגולה שם נטמן.

הבחור **חיים ראק** ז"ל מבית שמש תלמיד בשיעור ב' בישיבת מיר ברסלב במודיעין עילית. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת בהשתתפות רבים מחבריו לישיבה שהתקשו לעכל את האסון שניחת עליהם. הלוויה יצאה מביתו ברח' נחל שורק 38 בבית שמש לבית העלמין בעיר.

האב"ד הרה"ח ר' **דוד קרויס** ז"ל בן 33 מחסידות תולדות אהרן שהתגורר בשכונת חפציבה בבית שמש. הותיר אחריו תשעה ילדים ל"ע. הלווייתו יצאה מבית הלוויות שמגר בהשתתפות רבים מבני החסידות, עד להר הזיתים, שם נטמן.

הבחור **יוסף עמרם טאובר** ז"ל מארה"ב בנו של רבי צבי הלוי טאובר ראש כולל ממונסי, חתן הגה"צ רבי יוסף עמרם וייסמנדל זצ"ל, נין האדמו"ר מהר"ם דושינסקיא זצ"ל תלמיד ישיבת 'יד הלוי' של ישיבת בריסק שהגיע מארה"ב כדי ללמוד בישראל. הוא נטמן בבית העלמין ליד בית החולים שערי צדק הישן ברחוב יפו בירושלים, סמוך לקברו של סבו הגדול המהרי"ץ והמהר"ם דושינסקיא זצ"ל.

נטמן.

הבחור **יוסף מסטורוב** ז"ל תושב רמלה ותלמיד שיעור א' משיבת רינה של תורה בכרמיאל. את הבשורה על מותו הטראגי קיבלו בחורי הישיבה מהמשגיח שפרץ בבכי יחד עם הבחורים. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת בבית העלמין החדש ברמלה שם נטמן.

הבחור **יעקב אלחנן סטרקובסקי** ז"ל תושב העיר אלעד, בן 20, תלמיד ישיבת 'באר ישראל'. מסע ההלוויה התקיים במוצאי שבת משיבת באר ישראל באלעד לבית העלמין ירקונים שם נטמן.

הבחור **יוסף יהודה לוי** ז"ל בן 17 וחצי מרכסים, בן זקונים להוריו תלמיד ישיבת 'אוהלי שמואל ברכסים'. הוא נסע למירון עם כמה מחבריו לשיבה ויחד איתו נהרג חברו לשיבה הבחור ישי מועלם ז"ל. הלווייתם המשותפת התקיימה במוצאי שבת מהיכל ישיבת אוהלי שמואל ברכסים לבית החיים 'תל רגב' שם נטמנו.

הבחור **יוסף יהודה לוי** ז"ל בן 17 וחצי, תלמיד ישיבת אוהלי שמואל ברכסים שנהרג יחד עם הבחור יוסף יהודה לוי ז"ל. הלווייתם המשותפת התקיימה במוצאי שבת מהיכל הישיבה שבה למדו לבית החיים 'תל רגב'.

הבחור **אברהם דניאל אמבון** ז"ל מארגנטינה בן 21 תלמיד ישיבת 'היכל יצחק' - לנדא בשכונת קריית יובל בירושלים. זוהי ע"י קרובי משפחה במכון לרפואה משפטית אבו כביר. במוצאי שבת ההורים יצאו הוריו בטיסה ממיאמי לישראל. בשל כך נדחתה הלווייתו לשעות הערב של יום ראשון.

הילד **אילעזר יצחק קולטי** ז"ל בן 13 מירושלים.

הבחור **אריאל צדיק** ז"ל בן 56 מחסידי חב"ד ותושב בית וגן בירושלים. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת בשעה 22:30 מבית הלוויות הספרדי בהר המנוחות, להר הזיתים שם נטמן.

האברך **הר"ר יוסף גרינבוים** ז"ל מחשובי אברכי ויזניץ בחיפה. בן 22. הוא בנו של הרה"ג רבי ברוך צבי שיבדלחט"א מאלעד וחתן הרה"ג שמואל וייס מאשדוד נכד הגר"א וייס רב חסידי ויזניץ בלונדון. הותיר אחריו ילד בן שנה. הלווייתו התקיימה במוצאי שבת בשעה 23:00 מביהמ"ד הגדול בקריית ויזניץ בבני ברק ובשעה 24:00 מביהמ"ד 'צמח צדיק' ויזניץ באלעד לבית החיים באשדוד שם נטמן.

הבחור **אלקנה שילה** ז"ל בן 28 תושב שכונת נווה יעקב בירושלים שלמד בישיבת 'תפארת הלוי' וכן בישיבת 'קיבוץ חנניה' נטמן ביום שישי בהר המנוחות.

הבחור **אילעזר גפנר** ז"ל מחשובי חסידי דזיקוב ויזניץ תושב שכונת הר נוף בירושלים, בן 52, בן הרה"ח רבי אברהם גפנר ז"ל וממקורביו של האדמו"ר מסאטוב. הרב גפנר ז"ל עמד בראש קבוצה של אנשי מעש חרדים שהלכו לשמח את הגלמודים המסכנים חולי הנפש בבית החולים כפר שאול יחד עם שותפו יבלח"א הרב יחיאל הגר, כאשר ככל שבוע דאגו להביא למקום זמרים, נגנים וממתקים כדי לשמחם. מסע ההלוויה יצא במוצאי שבת בשעה 23:30 מבית הלוויות שמגר ובשעה 24:00 מביתו ברחוב קצנבלובן בהר נוף להר המנוחות שם נטמן.

הבחור **יוסף קאהן** ז"ל תושב קליוולנד שבארצות הברית. הגיע לישראל בתקופה האחרונה. לפני מספר שנים התיתם מאב ופטירתו מהווה מכה כפולה למשפחתו. הלווייתו התקיימה בשעות הצהריים של יום ראשון בבני ברק.

"התרענו, זעקנו ודרשנו להסדיר את מירון"

יו"ר ש"ס השר אריה דרעי: "אני רוצה להבהיר בצורה הכי ברורה ויעידו על כך כל הגורמים הרשמיים שהשתתפו בהכנות להילולה: כל הפעילות של נציגי הציבור הדתי והחרדי ושלי היו כדי שהגבלות הקורונה, והקורונה בלבד, לא יחולו בשטח הפתוח". יו"ר דגל התורה ח"כ משה גפני: "כבר ב-2008 בהצעה במליאה אני מבקש להקים ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא מירון". שר השיכון יעקב ליצמן: "הפרוטוקולים של ועדות הכנסת הם עדות אילמת להתרעות ולקריאות שזעקנו במשך השנים על כך שאין כתובת מרכזית אחת"

לא אז ימצאו איזה שוטר להאשים".

ליצמן: "התרענו, זעקנו"

גם שר השיכון יעקב ליצמן התייחס לאסון הכבד על הר מירון: "הייתי שם במירון, ברגעים בהם השמחה הגדולה הפכה לטרagedיה קשה. בשעה בה השירה והריקודים הפכו לזעקות שבר והצלה. ראינו את הכאב והדמעות בהלוויות קורעות הלב. ואנו רואים את המשפחות השבורות שיושבות שבעה, מחפשות נחמה בבלם ואין. הפצע הוא גדול ואין לו תרופה. אין דרך לנחם הורים שקוברים את בניהם, ואין מילים לומר ליתומים הקטנים ששואלים איפה אבא".

השר ליצמן הוסיף: "אני מחזיק בידי גזיר מעיתון המודיע, מתאריך 17 למאי 2017, ואני מצטט: "יש לעשות סוף לקריסה הצפויה הידועה מראש. מדי שנה חורים מאות אלפי הבאים למירון את כישלונות הארגון במקום. הגורמים האחראיים מטילים את האחריות מאחד לשני, במקום הכישלון היתום יש למנות אבא שיהיה כתובת לארגון האירוע בל"ג בעומר".

"אלו דברים שאמרת בגלוי מעל כל במה ולאורך השנים", אמר השר ליצמן. "התרענו, זעקנו ודרשנו להסדרת המקום. הפרוטוקולים של ועדות הכנסת הם עדות אילמת להתרעות ולקריאות שזעקנו במשך השנים על כך שאין כתובת מרכזית אחת ושמדובר בריבוי אחראים, כדברי הגמרא 'קדירא דבי שותפי' – קריאות שלא נענו דיין, תהא הסיבה אשר תהיה. קדושת המקום – אתרא קדישא מירון, ומאות האלפים שבאים למקום מידי שנה, במשך כל השנה ובפרט בל"ג בעומר בהילולת רשב"י – מצריכים טיפול מקיף, יסודי ואחראי ההולם את המקום הקדוש ואת עם ישראל לשבטיו".

בהמשך הוסיף השר ליצמן: "צריך שיהיה ברור, לא נתחמק ולא נעכב שום בדיקה אפשרית על מה שהיה. נפעל יחד, בשקיפות וללא משוא פנים, בשיתוף כל גורם אחראי עליו תוטל המשימה לחקירת ובדיקת האסון הנורא הזה. ההיפך הוא הנכון, נדרוש למיצוי כל ההיבטים ולא נשאיר אבן על אבן להגעה לחקר האמת, בכדי למנוע הישנות מקרה קשה זה וכדי למנוע סכנת חיים במקום הקדוש הזה. אני פונה אליכם חבריי חברי הכנסת, וגם לכלי התקשורת. אל תערבו את המשבר הפוליטי בו המדינה נמצאת, באסון הנורא והכואב. אין מקום לסגירת חשבונות פוליטיים על חשבון המשפחות המיוסרות והכואבות. אסור שהטרגדיה הנוראה – שגבתה חיי 45 אנשים יקרים וטהורים, נערים צעירים והורים לילדים – תהפוך לוויכוח פוליטי בינינו".

נפעל יחד ובשקיפות בשיתוף כל גורם עליו תוטל המשימה לחקירת האסון. זירת האסון בהר מירון | צילום: דוברות זק"א

דתי וראה אותי עושה חלאקה לנכד שלי ביום רגיל שאינו ל"ג בעומר, הוא כתב במכתב כי הוא היה מזועזע מביקור במקום וממצבו, וכי מעולם לא פגש מצב כה מביש. ואני אומר שם בשיבה ב-2008 כי יש כשל מערכתי, אין לי האשמה כלפי ממשלה כזו או אחרת, כך התייחסו למירון כל הזמן, אני אומר שאם ח"ו יהיה אסון במקום הזה, הוא יהיה אסון גדול מנשוא. ביקשתי הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בשיבה הזו לגבי מעורבות המדינה על רשויותיה, ואז זה עובר להצבעה, כולם בעד, לאחר מכן הכנסת יצאה לפגרה, אולמרט התפטר, ויצאו לבחירות. הנושא התמסמס כי הכנסת לא המשיכה, נבחרתי ליו"ר ועדת הכספים וקימנו על כך דיון בוועדה שוב, לבוא עכשיו ולומר שהחרדים רוצים שהכל יתנהל ככה. המצב מביא לידי ביטוי שמדינת ישראל על כל רשויותיה הזניחה את המקום הזה, מיליון – מיליון וחצי תיירים בשנה. המקום צריך להשתנות, אתה מרגיש את עצמך בהרי ההימלאיה, בכביש מפותל, שאני לא רוצה לחשוב איך מפנים אנשים ומגיעים כוחות הצלה, בכל הארץ אנו רואים התרחבות של הכבישים, פה נוסעים מיליון וחצי איש על הכביש והוא נשאר כפי שהיה. המדינה צריכה לקחת אחריות על המקום הזה".

בהמשך אמר ח"כ גפני: "היות ואני מכיר את הסוגיה הזו, אם זו הייתה ממשלה מוגדרת היינו אומרים הממשלה הזו לא מושלת. היו פה ממשלות שונות, זה היה בכל הממשלות, שמירון מחוץ לתחום. הסברה הייתה שהיו ניסים – הניסים ימשיכו. כל הממשלות לא נתנו דעתם. בכל מקרה לוועדת חקירה ממלכתית, אני לא מתנגד אבל זה צריך להיות בתנאי שהמדינה, ולא משנה איזו ממשלה, בסופו של דבר הוועדה תגיד שצריך להשקיע שם כסף. אם יעשו זאת אז ועדת חקירה ממשלתית שווה, אם

השנה הגיעו שלוש מכמות החוגגים לעומת ההילולה מלפני שנתיים ושלוש. אסור בשום פנים ואופן, לחבר בין הסרת הגבלות הקורונה כפי שקורה בכל הארץ להסרת הגבלות של צפיפות".

גפני: כבר ב-2008 ביקשתי ועדת חקירה

גם יו"ר יהדות התורה ויו"ר ועדת הכספים ח"כ משה גפני התייחס לאסון ולצורך לחקור את המחבלים שהובילו לאסון הכבד. בפתח ישיבת ועדת הכספים אמר ח"כ גפני: "הווינו חוויה נוראה בסוף השבוע במירון, טרגדיה שלא חושב שהייתה כמותה מאז קום המדינה במישור האזרחי, 45 הרוגים, כ"כ הרבה נפגעים. משפחות. אבות וסבים שמתפללים איתי כל יום בבוקר שאיבדו נכדים וילדים, זה משהו שלא נתפס. זה דבר שאי אפשר לתאר אותו, במסה כזאת, עם כ"כ הרבה פצועים ונפגעים זה היה דבר שאי אפשר לתאר אותו, ואני מבקש להשתתף בצערן של המשפחות כמה שאפשר לנחם בעניין הזה ולשלוח איחולי החלמה לפצועים".

עוד הוסיף ח"כ גפני: "התחלתי לשמוע פרשנים מכוח עצמם שחרדים לא אכפת להם מהמדינה ושהכל התנהל כפי שהתנהל, ומשלימים עם זה כגזרה משמיים ולא אכפת להם. אני רתחתי מועם ששמעתי את הדבר הזה וביקשתי להוציא את הפרוטוקולים, גם בוועדה לביקורת המדינה וגם בוועדת הפנים שהייתי יו"ר, גם בוועדה הזו וגם במליאת הכנסת העליונה את העניין הזה פעם אחר פעם, ביקשתי להציג הצעה בפניכם ישיבה אחת מיני רבים: ביוני 2008 בהצעה במליאה אני מבקש להקים ועדת חקירה פרלמנטרית על הנושא של מירון, אני מקריא שם מכתב בשם אדם שמציין כי אינו

מאת: חיים רייך

לאחר מס' ימים של שתיקה לנוכח האסון הכבד, התייחסו ראשי המפלגות החרדיות בהרחבה הן לטרגדיה הקשה שפקדה את עם ישראל והן לכך שבמשך שנים, נציגי הציבור החרדי בממשלה ובוועדות הכנסת התריעו מפני הסכנות הרבות הקיימות במירון.

יו"ר ש"ס שר הפנים אריה דרעי התייחס לאסון הנורא בנאום מעל דוכן המליאה במסגרת ישיבת האבל המיוחדת שקיימה הכנסת: "אני מגיע לכאן משיבת אבל עם מרן חכם שלום כהן שליט"א נשיא מועצת חכמי התורה, אשר שפך דמעות כמים על הנפטרים ועורר אותנו לחשבון נפש", אמר דרעי. "שתקתי כמה ימים כדי לסיים את מסע ההלוויות של הרוגי מירון", הוסיף. "אין בפי מילים המסוגלות לתאר את ההלם והטלטלה שעברנו אני אישית וכלל הציבור".

"האסון הנורא שקרה הוא גזירת שמיים אבל הוא לא פוטר אותנו מביקרה וחקירה לגבי ההשתדלות שלנו - בני האדם כל אחד לפי תפקידו ואחריותו", הוסיף השר דרעי. "הרצון שלי כמי שנמצא בממשלה, בשליחות הציבור הגדול שמגיע למירון ולצערנו הגדול גם נפגע כל כך קשה באסון שם, הוא להבטיח שתתקיים בדיקה וחקירה מקיפה ויסודית כדי להבטיח שחס וחלילה לא יקרו עוד אסונות כאלו. יש המון בעיות יסוד שנושכות כבר עשרות שנים באתר הקדוש של קבר הרשב"י במירון, העובדה שאנחנו, איננו יכולים לעשות כל מה שצריך באתר הרשב"י בגלל בעיות משפטיות, מצב זה חייב להיפסק. הגיע הזמן לטיפול שורש בבעיות יסוד אלו. עלינו לקחת אחריות מלאה על כל המתחם כולל תקצוב ובניית תשתיות מתאימות כפי שראוי לאתר קדוש כמו קבר הרשב"י. אני אתמוך בכל פעולה כזו ואין לי ספק שמרבית הציבור החרדי יברך על כך".

יו"ר ש"ס דחה את הטענות על כך שבגלל בקשתו ממשרד הבריאות ומשרד לביטחון פנים שלא להחיל את הגבלות הקורונה על ההילולה, התרחש האסון. "לצערי שמעתי שישנם גורמים מסוימים שהחליטו להאשים את הקורבנות עצמם באסון על כך שעלו להר ואת נציגי הציבור כולל אותי על כך שפעלנו לקיים את ההילולה עצמה", אמר דרעי והוסיף: "אני רוצה להבהיר בצורה הכי ברורה ויעידו על כך כל הגורמים הרשמיים שהשתתפו בהכנות להילולה: כל הפעילות של נציגי הציבור הדתי והחרדי ושלי היו כדי שהגבלות הקורונה, והקורונה בלבד, לא יחולו בשטח הפתוח בדיוק כפי שהמוני עם ישראל חגגו ביום העצמאות לפני כשבוע, וכפי שחוגגים בחופים והפארקים תחת אוויר השמיים. ולמרות זאת צריך לזכור

"הם שכנו אחד ליד השני ופשוט צעקו לעזרה בשארית הכוחות"

הם היו שם מבעוד מועד כמידי שנה, אבל גם הם לא ציפו בחלומות הכי שחורים לכזה אסון • מתנדבי ארגון הצלה עולים בכל שנה בכוחות מתוגברים להר מירון בכדי לאבטח את ההילולה הגדולה בעולם אבל הפעם זה היה שונה לגמרי • שוחחנו עם יו"ד ארגון הצלה, ר' אשר שלומוביץ, שנמנה עם הראשונים שהגיעו לזירת האסון, סייע בחילוץ והצלת חיים ומספר בראיון מיוחד על המראות הקשים שנחרטו בזכרונו ועל העבודה המסורה של המתנדבים בשטח • עדות מתוך התופת

צילום: דוברות מד"א

צריכים בתוך כל המהומה והכאוס לעבוד בעבודת צוות כלל הכוחות ולעשות הכול בכדי להציל חיים ביעילות ובמקצועיות. עשינו החייאה על עשרות בני אדם, היו שם מאות אנשי רפואה שנתנו את המקסימום עבור הנפגעים. רבים מהנפגעים היו בחורים צעירים. תוך עשרים דקות מרגע האסון והדיווח הראשוני כבר התחילו לפנות את ראשוני הנפגעים, כאשר על חלק מהם בוצעו פעולות החייאה תוך כדי הפיניו עצמו, כפי שאפשר לראות מסרטונים שהופצו לאחר מכן. למרבה הצער היו הרבה נפגעים שלא יכולנו להציל, ומותם נקבע במקום על ידי רופא של מד"א ורופא הצלה ד"ר רועי בבילה. חשוב לציין שהם עשו את מירב המאמצים לסיים למלא את הטפסים בהקדם האפשרי, בכדי לשמור על כבוד המת. סיטואציה לא פשוטה בכלל."

אנחנו שומעים על התחושות הקשות של המתנדבים שהיו שם וראו את הזוועה. מה אתה רוצה לומר להם?

"ראשית אני רוצה להודות להם. אני רוצה להודות לכל מתנדב ומתנדב שהגיע לסייע באבטחת האירוע, הן באופן רגלי הן בכלי הצלה של ארגון הצלה ושל מד"א. תודה מיוחדת לכל מתנדב שהגיע בהמשך כתגבור לאירוע הענק, ואלו שהיו שם עם אמבולנסים של מד"א. אנחנו מודעים למצב ואכן בתחילת השבוע ארגנו ערב מיוחד למתנדבים בבית החולים מעייני הישועה בו דיבר פסיכולוג וניתנה האפשרות למתנדבים לפרוק את שעל ליבם, דבר חשוב מאוד לבריאות הנפש, לא פחות מבריאות הגוף. אנחנו בארגון הצלה מקדישים את מעשי החסד והצלת החיים לעילוי נשמת הנפטרים הקדושים, קורבנות הציבור, ומתפללים לרפואת השלמה והחלמתם המהירה של הפצועים."

לתת לי יד ולנעול את עצמם על הזרוע שלי. ב"ה נתן כוח והצלחתי בכוח רב למשוך עוד ועוד אנשים לכודים מהערימה. באר"ן חשוב לטפל בנפגעים שהסיכוי שלהם לשרוד גבוה יותר, ככה אחד אחרי השני הוצאתי מעל מאה אנשים מהמקום, כאשר בזכות זה הרבה מהם יכלו להינצל ופוננו חיים לבית החולים להמשך טיפול רפואי."

האם זכור לך מקרה מסוים בעת סייעת לחלץ לכודים?

"כעיקרון כשאתה עובד שם בלחץ ולהציל חיים אתה חייב לנתק את הרגש ולעבוד על אוטומט כפי שתירגלת כחובש במשך שנים, זו הדרך לעבוד הכי ביעילות. אבל היה שם מראה אחד שאני לא אשכח כל החיים. היו שם אבא וילד שהצלחתי בניסי ניסים למשוך ולפנות. הם שכנו אחד ליד השני ופשוט צעקו לעזרה בשארית הכוחות שנשארו להם. תפסתי אותם ומשכתי אותם בעוצמה מתוך ערימת האנשים. הבן כבר היה במצב שהוא לא נשם, היה פסע מהמות. מיד כשהבחנתי בזה השכנתי אותו על הרצפה ופתחתי לו נתיב אוויר מתוך כוונה להתחיל עליו החייאה. ב"ה חסדי שמיים ברגע שפתחתי לו את נתיב האוויר הוא התחיל לנשום באופן עצמי. אגב, ביום שישי זמן קצר לפני כניסת שבת, קיבלתי טלפון. מתברר שהאבא ראה את השם שלי שהיה רשום על ווסט הצלה. הוא בירר את מספר הטלפון וצלצל אליי בכדי להודות שהצלתי אותו ואת הבן שלו. זה היה רגע מרגש מאין כמוהו. דמעות היו לי בעיניים."

אנחנו יודעים שקשה לתפקד כנזה אירוע, איך התרשמת מעבודת הציוותים באירוע?
"החילוץ לא היה פשוט בכלל, גם לשועלים ותיקים בהצלת החיים זה מראות קשים וכואבים. הרבה בלאגן והרבה חוסר ודאות.

אחת מתוך חמש חוליות שאבטחו את מתחם ההדלקה. בעת ההדלקה ישנם דוחק וצפיפות ובשנים רגילות צריך לא אחת לתת סיוע לחוגגים מתוך קהל האלפים. למעשה החוליה שלי הייתה הקרובה ביותר לאירוע עצמו שאירע מספר רגעים אחרי ההדלקה."

כיצד שמעת כשזה קרה, מה היה הדיווח?

"בעודנו עומדים ומאבטחים, רץ אלינו אדם כולו המום ומבוהל, מתברר שהוא היה אחד מהנפגעים הראשונים שהצליח לברוח. הוא פגש בדרך את אלחנן מאמו, מתנדב הצלה וותיק, ודיווח שיש טריבונוה שנפלה ושנאשים נופלים. ישר התפזרנו החוליות הרגליות בכדי לסרוק את הזירה ולהבין מה קרה ואיפה. אחרי דקה הגעתי למקום עצמו, שם נתקלתי באדם ששוכב מחוסר הכרה ללא דופק וללא נשימה. אבל זו הייתה רק ההתחלה. כעבור שניה נוספת נגלו לעיני שורות של אנשים ששוכבים אחד על השני. זה היה מחזה מזועזע. מיד שידרתי במכשירי הקשר של הצלה ושל מד"א ודיווחתי על אירוע רב נפגעים- אר"ן. הבנתי מיד שזה לא משהו של מה בכך. לידי כבר שכנו שלושה מחוסרי הכרה, כעבור חצי דקה המספר כבר עלה ל-15 מחוסרי הכרה. באר"ן חשוב לנהל את האירוע כמו שצריך ולתת תיעודף. זה בלאגן נורא. התחלתי לפקד על האירוע, לנהל את המתנדבים והחובשים מכלל הארגונים, וכן להכווין אורחים שסייעו לנו במה שניתן בכדי לשלוח לכודים עד שהגיעו עוד ועוד מרגשים והחלו בפעולות החייאה, תוך דקות חובש הדיווח הראשון הצטרפו למקום מאות מתנדבים של הצלה ושל מד"א."

מלבד ניהול האירוע, האם אתה בעצמך הצלחת לסייע לאנשים, טיפלת בלכודים?
"בוודאי. תוך כדי שאני נותן הוראות קראתי לאנשים לכודים שעוד תיקשרו ואמרתי להם

מאת: יחיאל חן

את ר' אשר שלומוביץ, יו"ד ארגון הצלה, אין צורך להציג. כבר עשרות בשנים הוא מציל חיים כמתנדב הצלה ובשנים האחרונות אף עובד כאח בבית החולים מעייני הישועה. לצערו עברו מראות קשים ותמונות מזועזעות הן לא משהו חדש אבל מתוך המילים בשיחה ששוחחנו איתו ניתן להבין שגם הוא לא נתקל בכזו טרגדיה.

ברשותך נתחיל רגע מההתחלה, איך בעצם התנהל מערך האבטחה בהר מירון מבחינת ארגון הצלה?

"כמידי שנה אנחנו בארגון הצלה נערכים מבעוד מועד עם רשימות מסודרות ומבצעים הערכות מצב בארגון עצמו וכן אל מול ארגון מד"א וכוחות המשטרה. אנו מעלים להר את החפ"ק של הצלה, שממנו אנחנו מפקדים על כלל האירועים המתרחשים והזקוקים לסיוע במהלך ההילולה. ישנה חלוקה בהר בין כלל הכוחות השונים ואנחנו בהצלה מופקדים מזה שנים לאבטח את הדרך הראשית, דרך המהדרין העולה עד המערה, עד הציון. אנו ממקמים אופנועים, בימבולנס ואמבולנס של הצלה, וכן צוותים שיאיישו אמבולנסים וטרקטורונים של מד"א, כל זאת בנוסף לדבר הכי חשוב מבחינת אבטחה בכזה מקום, החוליות הרגליות המפורזות במקומות בהם לא ניתן להגיע בקלות עם כלי ההצלה."

איפה תפס אותך הרגע של תחילת האסון בסיים ההדלקה בתולדות אהרון?

"כפי שאמרתי אנחנו מחולקים לחוליות רגליות שכל אחת מהן מונה מס' מתנדבי הצלה מצוידים. אני הייתי כחלק מחוליה שהתמקדה בתוך המתחם של תולדות אהרן. היינו חוליה

הרה"ג שמואל רבינוביץ
רב הכותל המערבי והמקומות הקדושים

"ונתתי משכני בתוכם"

במעמד המרומם שחוינו כולנו בצוותא חדא, נתיישיבה לי אותה קושיה. יודעים אנו זה מכבר וראינו במוחש זה עתה, כי מעין 'עבודת בית המקדש' מתקיימת גם בזמן הזה, הלוא היא עבודתם של הצדיקים הקדושים. אולם יחד עם זאת, מבקשים ומתחננים אנו מבורא עולם ש'עבודה' זו תחזור במהרה למקומה הראוי לה מקדמת דנא, דהיינו לתוככי בית המקדש בירושלים הבנויה. בשנה שעברה ראינו גילוי מיוחד במינו של 'עבודה'! אהבה לבורא ולמצוותיו התגלתה שוב ושוב בכל תפילה ותפילה שנערכה בכל עיר ושכונה. מנייני המרפסות שהפכו למושג, שיקפו והבליטו בכל פעם מחדש את המיית הנפש היהודית לבוראה, את הרצון הפנימי המקיף את המוני בניו של הקב"ה שלא להפסיד אף תפילה במניין. יהודי שנת תש"פ בכל מקום ומקום לא וויתרו על הזכות להתפלל במניין, והם המשיכו והתחזקו ביתר שאת ב"עבודה" – איזוהי עבודה שבלב? זוהי תפילה, ואיזוהי "עבודה שבלב" של הימים ההם? זוהי התפילה ממרפסות הבתים, חלונותיהם וחרכיהם. התפילה העמוקה ביותר הנישאת ממעמקי הלב מאז שנות הגלות ומתחזקת עתה ביתר שאת: "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו". וזוהי כוונתנו ב"הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה". דהיינו ל"בתי מקדש מעט" פנימה. ובמהרה לבית המקדש הגדול בירושלים. אמנם, מי יודע אילו 'תיקונים' עילאיים נתקנו בכל מיני מקומות בהם התקיימו התפילות, שטחים שאולי לראשונה מאז בריאת העולם זכו שיישאו מעלהם תפילות זכות וטהורות ויעלו מהם השמימה. אך עם כל זאת, עולה שוב ושוב תפילתנו לבורא, עם המשמעות הפנימית העמוקה ביותר וגם עם המשמעות העכשווית והזמנית: "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו, אמן סלה". שנוכח להיות נמנים על אלה "שבאים בתוכם להתפלל" – "ונתתי משכני בתוכם"!

שבוע קשה עבר על העם היושב בציון. ליווינו את מיטב בנינו באסון הנורא על ציונו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע ביום הגדול והקדוש - יום ההילולא שלו. ה'שפת אמת' בפרשת תרומה (תרל"א) מביא בשם הרה"ק רבי מרדכי מנעשכ"ז זי"ע, המפרש את דברי דוד המלך ע"ה: "ה' רועי לא אחסר", שבקשתו היתה מאת ה' שבכל מצב ובכל מצביאות לא תחסר ממנו הידיעה ש'ה' רועי. ומוסיף: "כפי בטחון האדם בו יתברך. כן יש לו מוטח באמת - וכפי האמונה שנמדד לאדם שהכל מהשם יתברך, כן מודדין לו בהתגלות. וכן נראה לי פירוש ה' רועי לא אחסר...". מעומק יגונם, בשעתם הקשה ביותר כאשר האבל והיגון על חיים צעירים מלאי חיות ותקות עתיד קורעים את הלב, עומדות משפחות יקרות ונעלות, מבחירי ישראל, ומכריזות בעוז באזני כל שומע: 'ה' רועי. הוא עשנו ולו אנחנו, עמו וצאן מרעיתו. ונתתי משכני בתוכם" - ריבוננו של עולם נתן את משכנך בתוך ליבך של המשפחות הזועקות את השבר הנורא.

אחת הברכות שבפתח פרשת "בחקותי", שנוכח לה "אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו" (כו, ג). היא: "ונתתי משכני בתוכם" (כו, יא). רש"י מפרש שהכוונה על בית המקדש. והשאלה הנשאלת מהי 'בתוכם'? אם הכוונה על השראת השכינה בתוך כל אחד ואחד כמו שמובא בדברי חכמינו על הפסוק: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות, כה, ח). "בתוכו" - לא נאמר, אלא "בתוכם" - בתוך כל אחד ואחד, זהו כבר עבודה עצמית. ואם הכוונה על הבניה הפיזית הרי ברור שאין מקום אחר מאשר בהר מרום הרים - הר הבית, אז מהו "בתוכם"? לפני כשנה, בעקבות גניף הקורונה - נאלצו ל"ע לסגור את בתי הכנסת. שאל מתפלל את הרב: גבאי בית הכנסת מבקש ממני לשלם דמי - חבר, אך אני לא מבין על מה ולמה? הלא בית הכנסת כבר נעול מזה חודש על מסגר ובריה!

השיב לו הרב: אם אתה חייב אם לאו – זאת תשאל מורה הוראה. אני רוצה להתייחס לשאלה מכיוון אחר: האם כדאי לך לשלם אם לאו.

אומרים בתפילת 'מי שברך' הנאמרת בשבת אחרי קריאת התורה: "ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפילה, ומי שבאים בתוכם להתפלל". איזה ערך יש לייחד בית הכנסת אם לא באים בתוכו להתפלל? אלא, שאם מייחדים בתי כנסת לתורה, אזי שמתאפשר חוזרים אליו. אך אם גם את זה לא עושים, נתרגל בעוונותינו הרבים לא לחזור אליו גם כאשר יתאפשר. הוסיף הרב: לצערנו, אנו מנועים בתקופה זו מלהימנות על: "ומי שבאים בתוכם להתפלל". אז בוא נעשה כל מאמץ כדי להישאר לכל הפחות בבחינת "ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפילה"! לכל הפחות נמשיך לשלם את הדמי – חבר ובכך נזכה בעזרה"ת לחזור בעתיד. אם נעצור את התשלומים הנתקנו לגמרי. העובדה שאיננו זוכים להשתמש בבתי הכנסת היא לא סיבה לבטל את הוראת – קבע כי אם לחתום עליה...

ברכת הקב"ה בעבור שמירת התורה וקיום המצוות כי המשכן לא יהיה רק מבנה פיזי אלא מקום שנובא בתוכו! ערב פסח אחר חצות היום בחצר הקודש באיאן. מצות המצוה נאפו זה עתה בהדרת קודש, ועכשיו יושב לו הרבי הקדוש כ"ק מרן ה"פחד יצחק" זי"ע עם החסידים לשתיית "לחיים" על יין ואגוזים.

פותח הרבי את פי קודשו ומעלה אמרי שפר מעניינו של יום. יראה עילאה אופפת את כל הנוכחים העומדים מסיב. כולם חשים באוויר כאילו עומדים הם זה עתה במעמד הקדוש והנורא של הקרבת קרבן פסח בבית המקדש אשר בירושלים הבנויה לתפארה.

בין החסידים העומדים ראשונה במלכות נמנה הרה"ק רבי משה חזן (לרמז) ז"ל. בעל התפילה הותיק והחסיד בחצר הקודש. בעוד רושם המעמד הנשגב עדיין עומד באוויר החדר והנוכחים מנסים לחזק ולשמר בקרבם את רושםם של הרגעים המרוממים, פותח ר' משה את פיו ואומר: מאז ומתמיד היה קשה בעיניי הנוסח שאומרים לאחר ספירת העומר: "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה". מאי משמע "למקומה"? וכי היכן תהיה עבודת בית המקדש אם לא במקומה? אולם, זה עתה

הרה"ג ראובן אלבז

ראש מוסדות "אור החיים" וחבר מועצת חכמי התורה

הרגשת הזולת

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וישבתה הארץ שבת לה: שש שנים תזרע ושיש שנים תזרע שש שנים תזרע ושיש שנים תזרע ושיש שנים תזרע (ויקרא כה, ג-ב). תכליתו וטעם מצוות השמיטה הוא כדי שהאדם יחוש וירגיש את נפש העני, נפש הזולת, אפילו אם הוא עשיר גדול בעל שדות תפוחים אגסים ומטעי ענבים, אסור לו לקחת כמות גדולה של פירות לביתו, אלא רשאי לקחת מעט וכדרך שלוקחים העניים מן ההפקר (דהיינו כמות הנצרכת לו ולבני ביתו לתקופה מועטת, כמה ימים – יעוי' ברמב"ם פ"ד מהלכות שמיטה הכ"ד ובחזו"א סימן כ"ו סדר שביעית אות ב.). ומצד שני העניים יכולים להיכנס לשדותיו ולקחת מפירותיו ואינו יכול למנוע בידם, כיון שהפירות הפקר. ובעבר גם לא היה יכול לקנות פירות כרגילותו (וכיום שמייבאים פירות מחו"ל יכול לקנות, ואין בזה סחורה בפירות שביעית), אלא צריך לקחת מהשדות של אחרים כמו כל שאר העניים, וכל זאת כדי שירגיש את נפש העני, יחוש אך הוא מרגיש וירגיש בצער, וכך בשנות הרווחה וההצלחה יפריש מכספו ויתן לעניים הנצרכים (יעוי' בחפץ חיים החדש על התורה).

●●●

הגרי"ז מבריסק, הגאון רבי יצחק זאב מבריסק זצוק"ל, היה גאון עולם ובעל מידות נאצלות, כיהן כראש ישיבת בריסק בירושלים, בנו של הגרי"ח מבריסק - הגאון רבי חיים מבריסק זצוק"ל (שהיה בנו של הגרי"ד מבריסק, רבי יוסף דב מבריסק, שהיה תלמיד חכם עצום ופלפלן גדול, וכיהן כמגיד שיעור בישיבת וואלוזין הגדולה בו בעת שכיהן שם כראש ישיבה הנצי"ב מוואלוזין זצוק"ל).

בנו של הגרי"ז, רבי משה דוד שליט"א (המכהן כיום כראש ישיבת בריסק), סיפר שפעם אחת קרא לו אביו ואמר לו שיקח סכום של כסף ויתן לעני פלוני שנמצא במצוקה, והוסיף ואמר שחשוב מאוד לעשות את החסד והצדקה הזו עכשיו, הן, רבי משה דוד היה באמצע פיענוח סוגיה קשה בגמרא, ולכן שאל את אביו אם הדבר דחוף שצריך לעשותו דווקא עכשיו, או שיכול להיידחות כמה שעות עד שייסיים את פיענוח הסוגיה הקשה.

שמע אביו את שאלתו, והשיב לו תשובה בסיפור על הגאון רבי חיים עוזר גרודונסקי, היה גאון אדיר, בעל שו"ת אחיעזר, שאלות ותשובות נפלאות ועמוקות, עד כדי כך מספרים עליו שיכול היה לכתוב שני מכתבים בשתי ידיו בו זמנית בשני מקצועות שונים בתורה, דהיינו שיכול היה לחלק את המוח שלו לשניים, חלק אחד במכתב הזה וחלק שני במכתב הזה, כמו כן יכול היה לכתוב מכתב ובו זמנית להאזין לאנשים המדברים עמו.

כשהחפץ חיים סיים לכתוב את ספרו על שמירת הלשון רצה לקבל הסכמה מרבי חיים עוזר גרודונסקי שהיה אז גדול הדור, קרא הרב את הספר וראה שיש שם הלכות שבתחילה נראה שקשה ליישם ושעד אותו העת לא קם תלמיד חכם שיחבר ויסכם הלכות אלו, קרא הרב לשניים מתלמידיו הבכירים והורה להם שינסו את החפץ חיים ויברו עמו על דא ועל הא, ויראו אם אכן הוא מצליח לשמור את לשונו, וכך היה, במשך מספר שעות ניסו שני התלמידים לדובב את החפץ חיים לומר מילה רעה או ביקורת כלפי הזולת, אך החפץ חיים לא אמר מאומה ושמר את לשונו בכל ומכל. כשראה זאת רבי חיים עוזר שהחפץ חיים נאה דורש ונאה מקיים, כתב לו הסכמה לספרו שמירת הלשון.

על כל פנים, סיפר הגרי"ז לבנו, כשרבי חיים עוזר סיים לחבר את ספר השאלות ותשובות אחיעזר, הלך לקבל הסכמה מאחד מגדולי הדור דאז, רבי אליהו חיים מייזל מלודז' זצוק"ל, הרב התפעל רבות מהספר מהביקורת והעיון הגדולה שיש בו, וכתב הסכמה נלהבת לספרו, לפני שנפרד ממנו רבי חיים עוזר לשלום, שאל בדרך חיבה, "מתי נזכה בעזרת ה' לראות את חידושי של כבודו כתובים על ספר?"

אמר לו הרב, אם הנך רוצה לראות את הספרים שלי, אתה מוזמן לבוא איתי, הכניסו הרב לאחד מחדרי ביתו

הכל בסדר, יוצאים מהסגר!

נמאס לכם לשבת בבית?
אז אל תאמרו:

”אם רק היו נותנים לי את ההזדמנות...
הייתי מוכיח לכולם...”

לרגל התרחבות, מבחר ענק של משרות ברשת קו עיתונות

דרושים:

מנהל/ת חשבונות סוג 3
אחראי/ת גביה

מעצבים/ות

סמנכ"ל סחר / תפעול
מנהל/ת קשרי לקוחות
סוכני/ות מכירות
סוכני/ות לוח

כתבים
עורכים
אנשי תוכן אינטרנטי
תחקירנים
כתבי ליוף סטייל
כתבים מוניציפאליים

< שנתיים נסיון לפחות > יכולת אירגונית, שירותית ומקצועית < יכולת עמידה ביעדים
המודעה מיועדת לנשים וגברים כאחד

מגהץ קיטור מצב מצוין -ב- 50 ש"ח טל: 054-3605344
מקורר אלקור במצב מצוין (ברק) 60 ש"ח 054-7216671
מחשב נייד חסום + מודם + קו נטפוי, 920 ש"ח 052-7192572
מקורר חברת sharp, 600 ליטר, מקפיא עליון, מצב מעולה, מקומות קרקע, 1,000 ש"ח 054-2830294
מחשב נייד חסום + מודם + קו נטפוי, 920 ש"ח 052-7192572
מקורר חברת sharp, 600 ליטר, מקפיא עליון, מצב מעולה, מקומות קרקע, 1,000 ש"ח 054-2830294

מכירה מקפיה 4 מגירות מצוין 380 ש"ח בלבד 052-5737813
מקורר אלקור במצב מצוין (ברק) 60 ש"ח 054-7216671
מחשב נייד חסום + מודם + קו נטפוי, 920 ש"ח 052-7192572
מקורר חברת sharp, 600 ליטר, מקפיא עליון, מצב מעולה, מקומות קרקע, 1,000 ש"ח 054-2830294

בנין הזמנים חופשה משפחתית במלון 'גינת ים' - נתינה על שפת הים - נתינה 3 מסלולים
החופשה קיימת כל השנה!
לחצו על הכתוביות

לזה היכיתה! זדרו להרשם! מספר הקמות מוביל!
ארוחת כף המלך - בלגיה (מזרח) | דרום (מזרח) | צפון (מזרח)
050-3131740/1 להרשמה:

שידוכים 'שידוכי המרכז' - לחרדים וות' לבד! מחלקה לכל העדות!
הדוש מזגן חלון בתרומה/ סימולי 052-3595314
הדוש מזגן חלון 3/4 כוח גוניור אלקטרה מזגן קטן 054-4458379

שיפוצים שיפוצים ובניה מהמסד עד הספוחות, הממונים לפינוי תכולות מגניזות ומחסנים
054-6208485
הדושה מגילת אסתר בחינים/סימולי אפסירי בפסולה או ישנה 052-3595314

אבידות באסון מירון ל"ג בעומר אבד קפוצון שחור של דלתא אם יש מוצא נא לפנות 054-6337121
אבד תיק טלית ותפילין ביום 1' בב"ב רקום ש"ש 050-4103142

לימוד נהיגה דרוח חורף וצוותו + אשה מולת נהיגה, מוכר בב"ב והסביבה, יחס אישי, מקצועי וסבלני, 150 ש"ח לשיעור נהיגה, 40 דק' לפחות, הקפדה על זמן השיעור מאזדה CX5 חדשות, 150 ש"ח אוטומטי, אפס' לטיום 3-ב שבועות. אחוזי ההלחה גבוהים במבחן המעשי, ספר תאוריה חיים 052-2514960
נהיגה ברמה אחרת, לימוד מהיר, קצר ואיכותי, יוסי בן יהודה. 03-5352975 052-2595370

מחשבים מחשב נייד I5 מחדש, שנה אחרות, מתאים לגרפיקה ותכנות, חצי ממחיר חדש 054-4543701
השכרת: מחשב נייד לשבוע 130 ש"ח, ומקרן ליום 80 ש"ח. הברכה ליום ש"ח. המרה מוידאו לדיסק 30 ש"ח. 050-7801545

מכונות קניית רכבים קונה רכבים לפירוק ונטיעה 058-7887050 058-5900900
קונה כל הרכבים לפירוק + נטיעה 052-4714818 050-5238722
מכירת רכבים רפואה טבעית בגישה אחרת, עודף משקל, עיכול, כאב 054-4374231
שונות ליווי ותמיכה, בהריון ובלידה, קואוצינג להכנה ללידה וטיפול רפלקסולוגי ללידה 052-6500207

מבצעים לפסח! דירת נופש 2 דק' מהכנרת, ברמה גבוהה, ומאווברת, 2.5 חדר, 052-7121247 050-4123966
אהבה במרומים בפרויה צימרים מפוארים לזוגות בריכה מחוממת מוצנעת, גקוויז, מטבחון, נוף 053-226630 054-6987257
דירת יחידת נופש 10 דק' מהכנרת, מאובזרת + גקוויז, בריכה על עמודים, מקווא, ובית כנסת 050-4776772 052-2979067

יולה מאובזרת, מול הכנרת, ליומיים לזוג - 600 ש"ח, 6 חדר, עד 30 איש - 4,000 ש"ח 052-3224835 052-2634477
סוויטות נופש מאובזרות ונקיות על שפת הכנרת, מתאים למשפחות/זוגות 050-8954654
יחידת נופש עד 6 נפשיות + חצר 100 מ"ר, משופצת, ממוזגת ומאווברת, כ. פרטית. 050-9960113

יבניאל צימרים ביבניאל למשפחות זוגות ולגיבוש. דובים של משחקים, קרוסלה 052-3540874
בית חדש + גינה גדולה, טרמפולינה, דגנדה, נוף, 7 חדר' שנה + יח' הורים 053-7173048 052-232304

יחידת נופש עד 6 נפשיות + חצר 100 מ"ר, משופצת, ממוזגת ומאווברת, כ. פרטית. 050-9960113
בית חדש + גינה גדולה, טרמפולינה, דגנדה, נוף, 7 חדר' שנה + יח' הורים 053-7173048 052-232304

בגאולה, דירת נופש נקיות ומאווברות קומפלט, יספיות, במגוון גדלים 053-3184783 058-3284786
בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389

בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389
בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389

בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389
בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389

בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389
בגאולה, דירת אירח יוקרתית + גינה + מקווא ברז 4 חדר 053-3138039 052-7634389

הזדרזו! ימים אחרונים להגרלה!

בולטון פוטנציאל

ספר תורה משלך?

זכירת!

הצטרפו להגרלה הנדירה על ספר התורה של ארגון יד לאחים

לבחירת הזוכה
ס"ת ספרדי או
אשכנזי

זכיה גם בתהלוכה
הזוכה יקבל מימון לכרזות
ולתהלוכת הכנסת ס"ת

הזכות להקדיש
לע"נ יקירכם ולהכניס
לבה"כ הקרוב ללבכם

זכיה בספר תורה
שלם לא באותיות
או עמודים

לקיים "מצוות עשה"
של כתיבת
ספר תורה

ההגרלה תתקיים ביום רביעי הקרוב, א' בסיון

יד לאחים
לא מוותרים על אף יהודי

להשתתפות בהגרלה על ס"ת חייגו עכשיו ליד לאחים:

1-800-620-640

אפשר להצטרף להגרלה גם באתר www.yadlachim.co.il

עפ"י פסק הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר • התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 • ההגרלה בפיקוח רו"ח

• הכנסות ההגרלה קודש למצוות פדיון שבויים • "אין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים" (רמב"ם)